

مەككىدە نازىل بولغان سۈرە فاتھە 7 ئايەت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان الله نىڭ ئىسمى بىلەن باشلايمەن (1).

جىمى ھەمدۇسانا ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى الله غا خاستۇر (2). الله ناھايىتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىباندۇر (3). قىيامەت كۈنىنىڭ ئىگىسىدۇر (4). (رەببىمىز) ساخىلا ئىبادەت قىلىمىز ۋە سەندىنلا ياردەم تىلەيمىز (5). بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن (6). غەزىپىڭگە يولۇققانلارنىڭ ۋە ئازغانلارنىڭ يولىغا ئەمەس، سەن ئىنئام قىلغانلارنىڭ يولىغا (باشلىغىن) (7).

سۈرە فاتھەنىڭ ئىسىملىرى ۋە ئۇ ئىسىملارنىڭ مەنىسى توغرىسىدا

بۇ سۈرە "فاتھە" دەپ ئاتىلىدۇ. يەنى "قۇرئان كەرىم" نىڭ يېزىلىشى مۇشۇ سۈرە بىلەن باشلىنىدۇ. (يەنى قۇرئان كەرىم بۇ سۈرە بىلەن باشلانغان بولۇپ، نامازلاردا قىرائەت قىلىش بۇ سۈرە بىلەن باشلىنىدۇ). كۆپلىگەن ئۆلىمالارنىڭ كۆز قارىشىچە بۇ سۈرە ھەم "ئۇممۇل كىتاب" (كىتابنىڭ جەۋھىرى) دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

ئىمام تىرمىزىنىڭ ئەبۇھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ھەدىسىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: «(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) دىن باشلانغان بۇ سۈرە قۇرئاننىڭ جەۋھىرىدۇر، نامازدا دائىم تەكرارلىنىدىغان يەتتە ئايەت ۋە كاتتا قۇرئاندۇر». بۇ سۈرە "ھەمدە سۈرىسى" دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇنداق ئاتىلىشى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەدىسى قۇددىسىدا بايان قىلغان الله تائالانىڭ بۇ سۆزىنىڭ سەۋەبىدىندۇر: «مەن (الله ئۆزىنى دېمەكچى) نامازنى مەن بىلەن بەندەمنىڭ ئارىلىقىدا ئىككىگە بۆلدۈم. ئەگەر بەندەم (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) دېسە، مېنىڭ بەندەم ماڭا ھەمدە ئېيتتى دەيمەن».

بۇ سۈرە نامازنىڭ شەرتلىرىدىن بىر شەرتى بولغانلىقى ئۈچۈن "ناماز" دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

بۇ سۈرە "رۇقىيە" (دەمدە قىلماق) سۈرىسى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇ سۈرىنىڭ مۇنداق ئاتىلىشىدىكى سەۋەب، ئەبۇسەئىدنىڭ رىۋايىتىدە ئېغىر يارىدار بولغان بىر ئادەم بۇ سۈرىنى ئوقۇپ ئۆزىگە دەمدە قىلىۋاتقاندا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇ ئادەمدىن «بۇ سۈرىنىڭ دەمدە سۈرىسى ئىكەنلىكىنى قانداق بىلىدىڭ؟» دەپ سورىغانلىقى ئۈچۈندۇر.

ئىبنى ئابباس، قەتادە ۋە ئەبۇئالىيە قاتارلىقلار بۇ سۈرە مەككىدە چۈشكەن دېگەن. بۇ سۈرەنىڭ مەككىدە چۈشكەنلىكىنىڭ دەلىلى ئاللاھ تائالانىڭ مۇنۇ ئايتىدۇر: ﴿(نامازدا) تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان يەتتە ئايەتنى (يەنى سۈرە فاتىھەنى) ھەقىقەتەن ساخا ئاتا قىلدۇق﴾⁽¹⁾ (بۇ ئايەت پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مەككىدە چۈشكەن بولۇپ، نامازدا تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان يەتتە ئايەت - سۈرە فاتىھەنى كۆرسىتىدۇ) ت.

بۇ سۈرەدىكى ئايەتلەرنىڭ سانى

بۇ سۈرە ھېچ قانداق ئىختىلاپسىز يەتتە ئايەتتۇر. كۇفلىق قۇرئان شۇناس ئالىملارنىڭ بەزىسى، بىر تۈركۈم ساھابىلار، تابىئىنلار ۋە خەلەپ⁽²⁾ ئۆلىمالىرىنىڭ بەزىسى ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ نى بۇ سۈرەنىڭ بېشىدىكى بىر ئايەتتۇر، دەيدۇ.

بۇ سۈرەنىڭ سۆزلىرى ۋە ھەرپلىرىنىڭ سانى توغرىسىدا

بۇ سۈرە 25 سۆز، 113 ھەرپتىن تەركىب تاپقان.

بۇ سۈرەنى نېمە ئۈچۈن قۇرئاننىڭ جەۋھىرى دەپ ئاتايمىز؟

ئىمام بۇخارى سەھىھۇلبۇخارىدىكى تەپسىر بۆلۈمىنىڭ بېشىدا مۇنداق دېگەن: بۇ سۈرە قۇرئاننىڭ جەۋھىرى، دەپ ئاتالدى، چۈنكى، قۇرئاننىڭ يېزىلىشى مۇشۇ سۈرە بىلەن باشلىنىدۇ. شۇنداقلا نامازمۇ بۇ سۈرەنى ئوقۇش بىلەن باشلىنىدۇ.

بۇ سۈرە پۈتۈن قۇرئاننىڭ مەزمۇنىنى ئۆز ئىچىگە ئالغاچقا قۇرئاننىڭ جەۋھىرى دەپ ئاتالدى دېگەن كۆز قاراشلارمۇ بار. ئىبنى جەرر مۇنداق دەيدۇ: ئەرەبلەر ھەر قانداق بىر ئىشنى ئۆز ئەتراپىغا يىغىدىغان ياكى ئەگەشكۈچىسى بار ھەر قانداق بىر نەرسىنى ۋە ياكى مېڭە قىسمىنى قاپلاپ تۇرىدىغان تېرىنى ياكى ئەسكەرلەرنىڭ يىغىلىشى ئۈچۈن كۆتۈرگەن بايراقنى جەۋھەر (ياكى مەركەز) دەپ ئاتايدۇ. مەسىلەن: مەككىنى باشقا كەنتلەر قورشاپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن مەككە كەنتلەرنىڭ مەركىزى دەپ ئاتالدى، دەيدۇ. بۇ مەسىلىدە يەنە زېمىن مەككىدىن باشلاپ يېيىلغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان دېگەن كۆز قاراشمۇ بار.

ئىمام ئەھمەد، ئەبۇھۈرەيرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ «قۇرئاننىڭ جەۋھىرى» توغرىسىدا مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «سۈرە فاتىھە قۇرئاننىڭ جەۋھىرى ۋە نامازدا تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان يەتتە ئايەت ۋە كاتتا قۇرئاندىر».

ئەبۇجەئفەر مۇھەممەد ئىبنى جەرر تەبەرى، ئەبۇھۈرەيرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «سۈرە فاتىھە قۇرئاننىڭ جەۋھىرى ۋە كىتابنىڭ باشلىنىشىدۇر ھەم نامازدا تەكرارلىنىدىغان يەتتە ئايەتتۇر».

(1) سۈرە ھىجر 87 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) خەلەپ ئۆلىمالىرى دېگىنىمىز ھىجرىيەنىڭ 3 - ئەسىرىدىن كېيىن ياشىغان ئۆلىمالارنى كۆرسىتىدۇ.

سۈرە فاتىھەنىڭ پەزىلىتى توغرىسىدا

ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل رەھىمەھۇللا "مۇسئەد" دېگەن كىتابىدا ئەبۇسەئىد ئىبنى مۇئەللا رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: مەن ناماز ئوقۇۋاتاتتىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مېنى چاقىردى، مەن نامازنى ئوقۇپ بولغىچە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا جاۋاب قايتۇرمىدىم. نامازنى تۈگىتىپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىغا بارغان ئىدىم، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سەن ماڭا نېمە ئۈچۈن جاۋاب بەرمىدىڭ؟» دەپ سورىدى. مەن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن ناماز ئوقۇۋاتقان ئىدىم، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام اللە تائالا مۇنداق دېمىدىمۇ، دەپ تۆۋەندىكى ئايەتنى ئوقۇدى. ﴿ئى مۆمىنلەر! اللە ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرى سىلەرنى تىرىلدۈرىدىغان (يەنى ئەبەدىي ھاياتقا ئېرىشتۈرىدىغان) ئىمانغا چاقىرسا، ئۇنى قوبۇل قىلىڭلار﴾⁽¹⁾ ئاندىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «سەن مەسچىتتىن چىقىشتىن بۇرۇن، ساڭا قۇرئاندىكى ئەڭ كاتتا بىر سۈرىنى ئۆگىتىپ قويمەن» دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قولۇمنى تۇتۇپ مەسچىتتىن چىقىشقا تەمشىلىۋاتقاندا: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! سەن قۇرئاننىڭ ئىچىدىكى ئەڭ كاتتا بىر سۈرىنى ماڭا ئۆگىتىپ قوياي، دېگەن ئىدى، دېدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە، دەپ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ يەنى بۇ سۈرە نامازدا تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان يەتتە ئايەتتۈر ۋە ماڭا بېرىلگەن كاتتا قۇرئاندۇر» دېدى. بۇ ھەدىسنى ئىمام بۇخارى، ئەبۇداۋۇد، نەسەئى ۋە ئىبنى ماجە قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلغان.

يەنە بىر ھەدىستە ئىمام بۇخارى قۇرئاننىڭ پەزىلەتلىرى توغرىسىدا ئەبۇسەئىد خۇدرىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز سەپەر ئۈستىدە بىر يەرگە چۈشتۈك. بىر قىز كېلىپ بۇ مەھەللىنىڭ باشلىقىنى زەھەرلىك بىر نەرسە چېقىۋېلىپ ئېغىر دەرىجىدە يارىدار بولۇپ قالدى. بىزنىڭ ئادەملىرىمىز ھازىر بۇ يەردە يوق ئىدى. سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردا دەمدە قىلالايدىغان بىرەر ئىچىڭلار بارمۇ؟ دەپ سورىدى. ئارىمىزدىن بىز ئۇنى دەمدە قىلالايدۇ، دەپ ئويلاپ باقمىغان بىرەيلەن ئورنىدىن تۇردى - دە، شۇ قىز بىلەن (كېسەلنىڭ قېشىغا) باردى. ئۇ ئادەم كېسەلگە دەمدە قىلدى. كېسەل ساقىيىپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار دەمدە قىلغان ئادەمگە ئوتتۇز دانە قوي بۇيرۇپ بەردى ۋە بىزنىڭ ئىچىشىمىز ئۈچۈن سۈت بەردى. دەمدە قىلغان ئادەم بىزنىڭ يېنىمىزغا قايتىپ كەلگەندە، بىز ئۇنىڭدىن سەن دەمدىنى ياخشى قىلماستىڭ دەپ سورىدۇق. ئۇ ئادەم، مەن: «قۇرئاننىڭ جەۋھىرى» بىلەن دەمدە قىلدىم، دېدى. بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا بېرىپ بۇ ئىش توغرىلىق سورىمىغىچە بۇ ھەقتە ھېچنېمە دېيىشمەيدىغان بولىدۇق. بىز مەدىنىگە كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا شۇ ئىشنى دەپ بەردۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سۈرە فاتىھەنىڭ دەمدە سۈرىسى ئىكەنلىكىنى ئۇ كىشى قانداق بىلىپتۇ؟ قويلارنى بۆلۈپ ماڭا بىر كىشىلىك ئايرىپ قويۇڭلار» دېدى.

يەنە بىر ھەدىستە ئىمام مۇسلىم ۋە نەسەئى، ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرگە ئىدۇق، يېنىدا جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام بار ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يۇقىرى تەرەپتىن تۇيۇقسىز بىر ئاۋازنى ئاڭلىدى. جىبرىئىل ئەلەيھىسسالام يۇقىرىغا قاراپ: «بۇ بۇرۇن ئاسماندا ئېچىلىپ باقمىغان بىر ئىشىك بولۇپ ھازىر ئېچىلدى» دېدى. ئىبنى ئابباس مۇنداق دەيدۇ: ئۇ ئىشىكتىن بىر پەرىشتە چۈشتى. ئۇ پەرىشتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كېلىپ: سەندىن بۇرۇنقى پەيغەمبەرلەرگە بېرىلمىگەن، پەقەت ساڭغا بېرىلگەن

(1) سۈرە ئەنفال 24 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئىككى نۇر بىلەن خۇش بېشارەت بېرىمەن، ئۇ ئىككى نۇرنىڭ بىرىسى كىتابنىڭ باشلىنىشى (يەنى سۈرە فاتىھە) يەنە بىرىسى سۈرە بەقەرەنىڭ ئاخىرقى ئايىتى. بۇ ئىككىسىدىن بىرەر ھەرپ ئوقۇساڭمۇ تىلىڭىڭگە ئېرىشسەن، دېدى.

نامازدا سۈرە فاتىھەنى ئوقۇش توغرىسىدا

ئىمام مۇسلىم، ئەبۇھۈرەيرىدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «كىمكى ناماز ئوقۇپ، نامازدا قۇرئاننىڭ ئانىسىنى (جەۋھىرىنى) ئوقۇمسا ئۇ ناماز، تولۇق ناماز ئەمەس» دېگەن سۆزنى ئۈچ قېتىم دېدى. ئەبۇھۈرەيرىدىن بىز ئىمامنىڭ كەينىدە بولساڭمۇ؟ دەپ سورىدۇق. ئەبۇھۈرەيرە: سۈرە فاتىھەنى ئىچىڭدە ئوقۇغىن، دەپ جاۋاب بېرىپ، ئاندىن مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدىم دەيدۇ: «اللھ، مەن نامازنى مەن بىلەن بەندەمنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىككىگە بۆلدۈم. بەندەم تىلىگىنىگە ئېرىشىدۇ. ئەگەر بەندە ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دېسە، اللھ بەندەم ماڭا ھەمدى ئېيتتى دەيدۇ. ئەگەر بەندە ﴿الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ﴾ دېسە، اللھ بەندەم ماڭا سانا ئېيتتى دەيدۇ. ئەگەر بەندە ﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ دېسە، اللھ بەندەم مېنى ئۇلۇغلىدى ۋە يەنە ئۆزىنى ماڭا تاپشۇردى دەيدۇ. ئەگەر بەندە ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ دېسە، اللھ بۇ مەن بىلەن مېنىڭ بەندەمنىڭ ئارىلىقىدىكى ئىلاھى مۇناسىۋەتنىڭ تۇرغۇزۇلغانلىقىدۇر. بەندەم تىلىگىنىگە ئېرىشىدۇ. ئەگەر بەندە ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ دېسە، اللھ بۇ بەندەم ئۈچۈن بولۇپ بەندەم تىلىگىنىگە ئېرىشىدۇ، دەيدۇ».

ئىمام مۇسلىم ۋە نەسەئىنىڭ يەنە بىر رىۋايىتىدە مۇنداق رىۋايەت قىلىنغان: نامازنىڭ يېرىمى ماڭا، يېرىمى بەندەمگە بۆلۈپ، بەندەم تىلىگىنىگە ئېرىشىدۇ.

بۇ ھەدىس نامازدا قۇرئاننىڭ ئايىتىنى ئوقۇشنىڭ زۆرۈرلىكىنى ۋە قۇرئاننىڭ ئايىتىنى ئوقۇش نامازنىڭ مۇھىم بىر پەرزى ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. نامازدا قۇرئاننىڭ ئايىتىنى ئوقۇش بىرلىككە كەلگەن مەسىلە. نامازدا قۇرئاننىڭ ئايىتىنى ئوقۇش، سۈرە فاتىھەنى ئوقۇش دېگەنلىكمۇ ياكى قۇرئاننىڭ ھەر قانداق بىر ئايىتىنى ئوقۇشىمۇ بولىدۇ دېگەنلىكمۇ؟ دېگەن مەسىلىدە ئالىملار ھەر خىل كۆز قاراشلاردا بولدى. بىرىنچى تۈركۈمدىكى ئەبۇھەنىفىيە ۋە ئۇنىڭ شاگىرتلىرى ئىمام سەۋرى ۋە ئەۋزائى قاتارلىق ئالىملاردۇر: «نامازدا فاتىھەنى ئوقۇش پەرز ئەمەس، بەلكى نامازدا قۇرئاننىڭ باشقا ئايەتلىرىنى ئوقۇشىمۇ (سەجدە سەھۋى قىلىش ئارقىلىق) ناماز ئادا تاپىدۇ»⁽¹⁾ دەيدۇ. ئۇلارنىڭ دەلىلى اللھ تائالانىڭ ﴿قۇرئاندىن سىلەرگە قولاي بولغان (ئايەتنى) ئوقۇڭلار﴾⁽²⁾ دېگەن ئايىتىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامىزدا رۇكۇ، سەجدىلىرىنى تولۇق ئادا قىلىنغان بىر كىشىگە: «سەن نامازغا تۇرغاندا "ئاللاھۇ ئەكبەر" دەپ قۇلاق قاققىن ۋە قۇرئاننىڭ ئىچىدىن ساڭا قولاي بولغان ئايەتنى ئوقۇغىن!...» دەپ ئۆگەتكەن

(1) ئەبۇ ھەنىفىيە ۋە ئۇنىڭ كۆز قارىشىدىكى ئالىملارنىڭ نامازدا سۈرە فاتىھەنى ئوقۇش پەرز ئەمەس دېگەنلىكى، نامازدا سۈرە فاتىھەنى ئوقۇشىمۇ دېگەنلىك ئەمەستۇر. سۈرە فاتىھەنى ئوقۇش ئىمام شافىئى دېگەندەك پەرز ئەمەس بەلكى ۋاجىب دېگەنلىكتۇر. بىر كىشى نامىزدا سۈرە فاتىھەنى پەقەت ئوقۇماي باشقا سۈرەلەرنى ئوقۇغان بولسا، ئۇ كىشىنىڭ نامىزى شافىئىيلار دېگەندەك ناماز ئوقۇغانلىق ھېسابلانمايدۇ دېگەنلىك ئەمەس، ئەكسىچە سۈرە فاتىھەنى ئوقۇمىغانلىقى ئۈچۈن سەجدە سەھۋە قىلىش ئارقىلىق نامىزى ئادا تاپىدۇ. بۇلارنىڭ دەلىلى شافىئىيلار پاكىت قىلىپ كەلتۈرگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «كىمكى نامازدا سۈرە فاتىھەنى ئوقۇمىسا ئۇ ناماز مۇكەممەل ئەمەس» دېگەن ھەدىسىدىكى «مۇكەممەل ئەمەس» دېگەن سۆزدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەدىسنى سۈرە فاتىھە ئوقۇلىمىغان ناماز ناماز بولمايدۇ، دېمەستىن مۇكەممەل ناماز بولمايدۇ، دېدى. شۇڭا سۈرە فاتىھە ئوقۇلىمىغان ناماز مۇكەممەل بولمىغانلىقى ئۈچۈن سەجدە سەھۋە قىلىش ئارقىلىق مۇكەممەللەشتۈرۈلسە ناماز ئادا تاپىدۇ.

(2) سۈرە مۇزەمەل 20 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ھەدىسىمۇ ئۇلارنىڭ يەنە بىر دەلىلىدۇر. مانا بۇ ئايەت ۋە ھەدىستە قۇرئاننىڭ ئىچىدىن قايسى سۈرە ياكى قايسى ئايەت ناماز ئوقۇغۇچىغا قولاي بولسا شۇنى ئوقۇشنى بۇيرۇدى. شۇڭا نامازدا سۈرە فاتھەنى ئوقۇماي باشقا بىر سۈرەنى ئوقۇپ سەجدە سەھۋە قىلسا ناماز ئادا تاپىدۇ.

ئىككىنچى تۈردىكى ئالىملار: نامازدا سۈرە فاتھەنى ئوقۇش پەرزدۇر، سۈرە فاتھە ئوقۇلمىغان ناماز، ناماز بولمايدۇ، دەيدۇ. بۇ خىل كۆز قاراشتىكى ئالىملار: ئىمام مالىك، شافىئىي، ئەھمەد ۋە ئۇلارنىڭ شاگىرتلىرى قاتارلىقلار. بۇلارنىڭ دەلىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ:

1 - «كىمكى نامازدا سۈرە فاتھەنى ئوقۇمىسا ئۇ ناماز مۇكەممەل ئەمەس».

2 - «سۈرە فاتھەنى ئوقۇمىغان كىشىنىڭ نامى ناماز ئەمەس».

3 - «سۈرە فاتھە ئوقۇلمىغان ناماز دۇرۇس ئەمەس» دېگەن ھەدىسلەردۇر.

ئاندىن بۇ ئالىملار: «سۈرە فاتھەنى نامازنىڭ ھەر بىر رەكئىتىدە ئوقۇش زۆرۈرۈمۇ ياكى بىرەر رەكئەتتە ئوقۇسىمۇ بولامدۇ؟» دېگەن مەسىلىدە ئۈچ خىل كۆز قاراشتا بولدى.

بىرىنچى خىل كۆز قاراشتىكىلەر: سۈرە فاتھەنى نامازنىڭ ھەر بىر رەكئىتىدە ئوقۇش پەرزدۇر دېدى. بۇ ئىمام شافىئىي ۋە بىر تۈركۈم ئالىملارنىڭ كۆز قارىشىدۇر.

ئىككىنچى خىل كۆز قاراشتىكىلەر: سۈرە فاتھە نامازنىڭ رەكئەتلىرىنىڭ كۆپرەكىدە (مەسىلەن تۆت رەكئەتلىك ناماز بولسا، ئۈچ رەكئەتتە، ئۈچ رەكئەتلىك بولسا، ئىككى رەكئەتتە) ئوقۇش پەرزدۇر، دېدى.

ئۈچىنچى خىل كۆز قاراشتىكىلەر: سۈرە فاتھەنى نامازنىڭ بىر رەكئىتىدەلا ئوقۇش پەرزدۇر، دېدى. بۇ ھەسەنبەسىرى ۋە بەسىر شەھرىدىكى نۇرغۇن ئالىملارنىڭ كۆز قارىشىدۇر.

ئىمامغا ئىقتىدا قىلغان كىشىگە سۈرە فاتھەنى ئوقۇش پەرزۇمۇ ياكى پەرز ئەمەسمۇ؟ دېگەن مەسىلىدىمۇ ئالىملار ئۈچ خىل كۆز قاراشقا كەلدى.

بىرىنچى خىلدىكىلەر: سۈرە فاتھەنى ئوقۇش ئىمامغا ئىقتىدا قىلغان ئادەمگە پەرزدۇر، دەيدۇ. بۇ ئىمام شافىئىي ۋە ئىمام ئەھمەدنىڭ كۆز قارىشىدۇر. بۇلارنىڭ دەلىلى يۇقىرىدا نامازدا سۈرە فاتھەنى ئوقۇشنىڭ پەرزلىكى توغرىسىدا كەلگەن ھەدىسلەردۇر.

ئىككىنچى خىلدىكىلەر: ئايەت ئۈنلۈك ئوقۇلىدىغان ناماز بولسۇن، ياكى ئىچىدە ئوقۇلىدىغان ناماز بولسۇن، ئىمامغا ئىقتىدا قىلغان كىشىنىڭ سۈرە فاتھەنى ئوقۇشى شەرت ئەمەس، دەيدۇ. بۇلارنىڭ دەلىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئىمامنىڭ قىرائىتى شۇ ئىمامغا ئىقتىدا قىلغان كىشىنىڭ قىرائىتى ھېسابلىنىدۇ»⁽¹⁾ دېگەن ھەدىسى ۋە اللە تائالانىڭ: ﴿اللَّهُ نَسَبُ رَهْمَتِكُمْ لِيُحْيِيكُمْ وَلِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾⁽²⁾ دېگەن ئايىتىدۇر. بۇ ئايەت كۆپىنچە ئالىملارنىڭ كۆز قارىشىدا نامازدا ئايەت ئوقۇلغاندا ئىمامغا ئىقتىدا قىلغان كىشىلەرنى قۇرئاننى تىخىشاپ جىم تۇرۇشقا بۇيرۇپ چۈشكەندۇر. بۇ قاراشنى ئىمام ئىبنى جەرىر تەبەرىمۇ توغرا دەپ قارىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئىمام ئىقتىدا قىلىنىش ئۈچۈن تۇرغۇزۇلدى. ئۇ "ئاللاھۇ ئەكبەر" دەپ قۇلاق قاقسا سىلەرمۇ "ئاللاھۇ ئەكبەر" دەپ قۇلاق قېقىڭلار! ئىمام قىرائەت قىلسا سىلەر (قۇلاق سېلىپ) جىم تۇرۇڭلار» دېگەن ھەدىسىمۇ شۇنىڭ دەلىلىدۇر⁽³⁾. بۇ ھەنەفى مەزھىپىدىكىلەرنىڭ قارىشىدۇر.

(1) ئالىملار، بۇ ھەدىسنى رىۋايەت قىلغان كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ھەدىس رىۋايەت قىلىشقا شەرتى توشمايدىغان كىشىلەرمۇ بار دەپ قارايدۇ.

(2) سۈرە ئەئراڧ 204 - ئايەت.

(3) مانا بۇ ئايەت - ھەدىسلەر ئىمام نامازدا ئايەت ئوقۇغاندا مەيلى ئايەت ئۈنلۈك ئوقۇلسۇن، ياكى ئىچىدە ئوقۇلسۇن ئىمامغا ئىقتىدا قىلغان كىشىلەرنى جىم تۇرۇشقا بۇيرۇپ كەلدى.

ئۈچىنچى خىلدىكىلەر: ئايەت ئۈنلۈك ئوقۇلىدىغان (شام، خۇپتەن ۋە بامدات نامازلىرىغا ئوخشاش) نامازلاردىكى ئايەت ئۈنلۈك ئوقۇلىدىغان رەكئەتلەردە ئىمامغا ئىقتىدا قىلغان ئادەملەرگە سۈرە فاتىھەنى ئوقۇش پەرز ئەمەستۇر. ئەمما ئىچىدە ئوقۇلىدىغان نامازلاردا ئىمامغا ئىقتىدا قىلغان كىشىگە سۈرە فاتىھەنى ئوقۇش پەرزدۇر. بۇلارنىڭ پاكىتى ئىمام مۇسلىم، ئەبۇمۇسا ئەشئەرى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «ئىمام ئىقتىدا قىلىنىش ئۈچۈن تۇرغۇزۇلدى، ئۇ «ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپ قۇلاق قاقسا سىلەرمۇ «ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپ قۇلاق قىقىڭلار! ئۇ قىرائەت قىلىشنى باشلىسا (قۇلاق سېلىپ) جىم تۇرۇڭلار» دېگەن ھەدىسىدۇر. بۇ ئىمام مالىكىنىڭ قارىشىدۇر.

شەيتاندىن پاناھ تىلەش ۋە ئۇنىڭ ھۆكۈملىرى توغرىسىدا

اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئەيۈنى دوست تۇتقىن، ياخشىلىققا (يەنى ياخشى سۆز قىلىشقا، ياخشى ئىش قىلىشقا) بۇيرۇغىن، نادانلار بىلەن تەڭ بولمىغىن (يەنى نادانلارنىڭ قىلغىنىنى قىلماي، ئۇلارغا مۇلايىم بولغىن) ئەگەر شەيتان ساڭا ۋە سەۋەسە قىلسا، (شەيتاننىڭ ۋە سەۋەسەدىن) اللە غا سېغىنىپ پاناھ تىلىگىن. اللە ھەقىقەتەن (سۆزۈڭنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر (ئىشىڭنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر﴾⁽¹⁾.

اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلارنىڭ قىلغان (يا مانلىقىغا) ئەپۈ قىلىش بىلەن) ياخشىلىق قىلغىن ، ئۇلارنىڭ (سېنى) سۈپەتلەشلىرىنى (يەنى ئۇلارنىڭ ساڭا قىلغان مەسخىرىسىنى) بىز ئوبدان بىلىمىز. ئېيتقىنكى، پەرۋەردىگار! ساڭا سېغىنىپ شەيتانلارنىڭ ماڭا ھەمرا بولۇشىدىن پاناھ تىلەيمەن﴾⁽²⁾.

اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ياخشى ئىش بىلەن يامان ئىش باراۋەر بولمايدۇ، ياخشى خىسلەت ئارقىلىق (يامان خىسلەتكە) تاقابىل تۇرغىن، (شۇنداق قىلساڭ) سەن بىلەن ئۆزىڭ ئارىسىدا ئاداۋەت بار ئادەم گويا سىرداش دوستۇڭدەك بولۇپ قالىدۇ. بۇ خىسلەتكە پەقەت سەۋرچان ئادەملەرلا ئېرىشەلەيدۇ، بۇ خىسلەتكە پەقەت بۈيۈك نېسىۋە ئىگىسىلا ئېرىشەلەيدۇ. ئەگەر شەيتان سېنى ۋە سەۋەسە قىلىپ (يۇقىرىقى خىسلەتنى ئۆزلەشتۈرمەسلىككە كۈشكۈرتسە) اللە غا سېغىنىپ (شەيتاننىڭ شەرىدىن) پاناھ تىلىگىن، اللە ھەقىقەتەن (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئىشلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر﴾⁽³⁾.

بۇ نەسىھەتنى كۆڭلى - كۆكسى كەڭ، سەۋرچان ۋە دۇنيا - ئاخىرەتتە سائادەتتەن كىشىلەردىن باشقىسى قوبۇل قىلالمايدۇ. ساڭا شەيتاندىن بىر ۋە سەۋەسە يەتكەن چاغدا سەن اللە غا ئېسىلغىن. ئۇ اللە شەك - شۈبھىسىز سېنىڭ سۆزلىرىڭنى ئاڭلاپ تۇرغۇچى ۋە ئەھۋالىڭنى بىلىپ تۇرغۇچىدۇر. بۇ مەزمۇن توغرىسىدا پەقەتلا ئۈچ ئايەت بار. اللە تائالا بۇ ئايەتلەردە ئىنسانلاردىن بولغان دۈشمەن بىلەن يارىشىشقا ۋە ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىشقا بۇيرۇيدۇ. سەۋەبى: ياخشىلىق قىلغان ئادەمنىڭ ئىسىل ئەخلاقى ۋە ياخشى مۇئامىلىلىرى دۈشمەندىكى يامان نىيەتنى قايتۇرۇپ، ئۇ ئادەمنى ياخشى كۆرۈشكە ۋە ئىككى ئارىلىقتىكى ئۆچمەنلىكنى تۈگىتىپ دوستانە بولۇشقا قايتۇرۇشى ئۈچۈندۇر.

شەيتانلاردىن بولغان دۈشمەنلەرگە قارىتا پەقەت اللە دىن پاناھ تىلەشكە بۇيرۇيدۇ. بۇ خىل دۈشمەنگە قارىتا اللە تائالادىن پاناھ تىلەشتىن باشقا ئامال يوق. چۈنكى، ئۇ دۈشمەن يارىشىشنى ۋە ياخشىلىقنى قوبۇل قىلالمايدۇ. شەيتان ئادەم ئەلەيھىسسالامغا بولغان قاتتىق دۈشمەنلىكى سەۋەبىدىن ئادەم بالىلىرىنىڭ

(1) سۈرە ئەئراڧ 199—200 - ئايەتلەر.

(2) سۈرە مۇئىننۇن 96 — 98 - ئايەتكىچە.

(3) سۈرە فۇسسىلەت 34 — 36 - ئايەتكىچە.

ئۈزۈل - كېسىل گۇمران بولۇپ كېتىشتىن باشقىسىنى خالىمايدۇ. اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى ئادەم بالىلىرى! شەيتان سىلەرنىڭ ئاتا - ئاناڭلارنى (ئازدۇرۇپ) جەننەتتىن چىقىرىۋەتكەندەك، سىلەرنىمۇ ئازدۇرمىسۇن، شەيتان ئۇلارنىڭ ئەۋرەتلىرىنى ئۆزلىرىگە كۆرسىتىش ئۈچۈن كىيىملىرىنى سالغۇزۇۋەتكەن ئىدى (يەنى ئۇلارنىڭ يالغىچ بولۇپ قېلىشىغا شەيتان سەۋەبچى بولغان ئىدى)﴾⁽¹⁾.

اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿شەيتان ھەقىقەتەن سىلەرگە دۈشمەندۇر، ئۇنى دۈشمەن تۇتۇڭلار، شەيتان ئۆزىنىڭ تەۋەلىرىنى ئەھلى دوزاختىن بولۇشقا چاقىرىدۇ﴾⁽²⁾ اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿مېنى قويۇپ ئېلىشىنى ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادىنى دوست قىلىۋالامسىلەر؟ ھالبۇكى، ئۇلار سىلەرگە دۈشمەندۇر، ئېلىش زالىملار ئۈچۈن نېمىدېگەن يامان بەدەل! (يەنى اللەغا ئىبادەت قىلىشنىڭ ئورنىغا شەيتانغا چوقۇنۇش نېمىدېگەن يامان!)﴾⁽³⁾ شەيتان ئادەم ئەلەيھىسسالامغا ئۆزىنىڭ راستچىل ئىكەنلىكىگە قەسەم ئىچىپ تۇرۇپمۇ يالغانچىلىق قىلدى. ئۇنداقتا ئۇ بىزگە (ئادەم بالىلىرىغا) قانداق مۇئامىلە قىلماقچى؟!

اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئېلىش ئېيتتى: «ئىززىتىڭ بىلەن قەسەمكى، ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى چوقۇم ئازدۇرمىەن. ئۇلاردىن پەقەت تاللانغان بەندىلىرىڭلا بۇنىڭدىن مۇستەسنا (يەنى ئۇلارنى ئازدۇرالمىيەن)﴾⁽⁴⁾.

اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿سەن قۇرئان ئوقۇماقچى بولغىنىڭدا، قوغلاندى شەيتاننىڭ (ۋە سەۋەبسىدىن) اللەغا سېغىنىپ پاناھ تىلىگىن شۈبھىسىزكى، مۆمىنلەرنىڭ ۋە پەرۋەردىگارىغا تەۋەككۈل قىلغۇچىلار (يەنى يۆلەنگۈچىلەر) نىڭ ئۈستىدىن شەيتان ھۆكۈمرانلىق قىلالمايدۇ (يەنى پەرۋەردىگارىغا چىن يۆلەنگەن مۆمىنلەرگە شەيتاننىڭ ۋە سەۋەبسى تەسىر قىلالمايدۇ) شەيتان پەقەت ئۆزىنى دوست تۇتىدىغانلار ۋە ئۆزىنىڭ (ئىغۋا قىلىشى) بىلەن مۇشرىك بولۇپ كەتكەنلەر ئۈستىدىنلا ھۆكۈمرانلىق قىلىدۇ﴾⁽⁵⁾.

(1) سۈرە ئەئراڧى 27 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە فاتىر 6 - ئايەت.

(3) سۈرە كەھق 50 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(4) سۈرە ساد 82 - 83 - ئايەتلەر.

(5) سۈرە نەھل 98 — 100 - ئايەتكەچە.

قراۋەت قىلىشتىن بۇرۇن شەيتاندىن پاناھ تىلەش توغرىسىدا

﴿سەن قۇرئان ئوقۇماقچى بولغىنىڭدا، قوغلاندى شەيتاننىڭ (ۋە سۆزە سىسىدىن) اللەغا سېغىنىپ پاناھ تىلىگىن!﴾⁽¹⁾.

بۇنىڭ دەلىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن بۇ ھەقتە رىۋايەت قىلىنغان ھەدىسلەردۇر. ئىمام ئەھمەد، ئەبۇسەئىد خۇدرىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كېچىسى تۇرۇپ ناماز ئوقۇماقچى بولۇپ، تەكبىر ئېيتقاندا بۇ دۇئانى ئوقۇيتتى: «

﴿⁽²⁾ تەرجىمىسى: «ئى اللە! سېنى بىز ھەممە كەمچىلىكتىن پاك دەپ تونۇيمىز ۋە ساڭا ھەمدۇ ئېيتىمىز. سېنىڭ ئىسمىڭ كاتتا، ئورنىڭ ئۈستۈن، سەندىن باشقا ئىبادەتكە لايىق ھېچقانداق زات يوق.﴾ ئۇنىڭدىن كېيىن «﴾ نى ئۈچ قېتىم ئوقۇيتتى. ئاندىن مۇنداق دەيتتى: «

﴿⁽³⁾ ئاڭلاپ، بىلىپ تۇرغۇچى اللە تائالاغا سېغىنىپ قوغلاندى شەيتاننىڭ قەست قىلىشىدىن، ۋە سۆزە سىسىدىن ۋە كىرىسىدىن پاناھ تىلەيمەن.﴾. يەنە ئەبۇداۋۇد ۋە ئىبنى ماجە مۇجۇبەير ئىبنى مۇتئىمىدىن دادىسىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامازغا كىرگەندە «

﴿⁽⁴⁾ اللە بەك كاتتىدۇر. اللەغا كۆپلىگەن ھەمدىلەر بولسۇن. بىز اللەنى ئەتتىگەندە ۋە كەچتە بارلىق كەمچىلىكتىن پاك دەپ تونۇيمىز﴾ نى ئۈچ قېتىمدىن ۋە «

﴿⁽⁵⁾ ئى اللە! ھەقىقەتەن ساڭا سېغىنىپ قوغلاندى شەيتاننىڭ قەست قىلىشىدىن، ۋە سۆزە سىسىدىن ۋە كىرىسىدىن پاناھ تىلەيمەن﴾ دېگەننى بىر قېتىم دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم.

ئاچچىقلانغاندا شەيتاندىن پاناھ تىلەش توغرىسىدا

ئەبۇبەئىد ئەھمەد ھەدىس كىتابىدا ئۇبەي ئىبنى كەئب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا ئىككى ئادەم ئاچچىقلىشىپ قېلىپ، ئاچچىقلانغانلىقتىن بىرىنىڭ بۇرىنىدىن قان كەتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «مەن بىر نەرسە ئۆگىتىپ قويىمەن، ئەگەر شۇنى دېسە، ئۇنىڭ ئاچچىقى ياندى» دەپ «

سېغىنىپ قوغلاندى شەيتاندىن پاناھ تىلەيمەن» نى دېدى. ئىمام بۇخارى، سۇلايمان ئىبنى سەرد رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىز پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا ئولتۇرغان ئىدۇق، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىدا ئىككى كىشى تىلىشىپ قالدى. بىرى يەنە بىرىنى تىللاپ ئاچچىقلانغانلىقتىن يۈزى قىزىرىپ كېتىۋىدى،

(1) سۈرە نەھل 98 - ئايەت.

(2) سۇبھانەكەللاھۇمە ۋەبەھمەدىكە، ۋەتەبارەكەسۈمۇكە، ۋەتائالادجەدۇكە، ۋەئاللاھە غەيرۇك.

(3) ئەئۇزۇ بىللاھىسەمىئەلئەلىم مەنە شىئايتانرەجىم مەنە مەزەبى ۋەنە فەخى ۋەنە فەسەھى.

(4) ئاللاھۇ ئەكبەر، كەبىرا، ئەلەھمەدۇللىلاھى كەسىرا، سۇبھانەللاھى بۇكرەتەن ۋەئەسىلا.

(5) ئاللاھۇمە ئىننى ئەئۇزۇبىكە مەنە شىئايتانرەجىم مەنە مەزەبى ۋەنە فەخى ۋەنە فەسەھى.

(6) ئەئۇزۇبىللاھى مەنە شىئايتانرەجىم.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: « مەن بىر سۆزنى ئۆگىتىپ قويمەن، ئەگەر شۇنى دېسە ئۇنىڭ ئاچچىقى يانسۇ دەپ، »⁽¹⁾ « يەنى «اللە غا سېغىنىپ قوغلاندى شەيتاندىن پاناھ تىلەيمەن» نى دېدى. ساھابىلار ھېلىقى كىشىگە: « سەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىڭمۇ؟ » دېدى. ئۇ كىشى: « مەن (شەيتاندىن پاناھ تىلىگىلى) ساراڭ ئەمەس » دېدى. بۇ ھەدىسنى ئىمام مۇسلىم ئەبۇداۋۇد ۋە نەسەئى قاتارلىقلارمۇ رىۋايەت قىلدى.

اللە تائالادىن شەيتاننىڭ يامانلىقىدىن پاناھ تىلەش (يەنى ” «اللە غا

سېغىنىپ قوغلاندى شەيتاندىن پاناھ تىلەيمەن» نى دېيىش) پەرزىمۇ ياكى سۈننەتمۇ؟ كۆپلىگەن ئۆلىمالارنىڭ كۆز قارىشىچە اللە تائالادىن شەيتاننىڭ يامانلىقىدىن پاناھ تىلەش سۈننەت بولۇپ. پاناھ تىلىمىگەن كىشى گۇناھكار بولۇپ قالغىدەك دەرىجىدە پەرز ئەمەس.

ئىمام رازى، ئەتا ئىبنى رەباھنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: « نامازدا ياكى نامازنىڭ سىرتىدا ئايەت ئوقۇماقچى بولغاندا ”⁽²⁾ نى دېيىش پەرزدۇر. ئىمام رازى، ئەتانىڭ يۇقىرىدىكى سۆزىنى كۈچلەندۈرۈپ اللە تائالانىڭ «پاناھ تىلىگىن»⁽³⁾ دېگەن ئايىتىنى ھۆججەت قىلىپ كەلتۈردى. بۇ ”⁽⁴⁾ نى دېيىشنىڭ پەرز ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان بۇيرۇق ئايىتىدۇر. چۈنكى، اللە تائالادىن پاناھ تىلەش شەيتاننىڭ يامانلىقىنى قايتۇرىدۇ. پەرز ئۇنىڭسىز تاماملانمايدىغان نەرسىنى قىلىشمۇ پەرزدۇر. ” نى دېيىش شەيتاننىڭ يامانلىقىدىن ساقلىنىشقا يېتەرلىكتۇر، شۇڭلاشقا ئۇنى دېيىش پەرزدۇر.

شەيتاندىن پاناھ تىلەشنىڭ پايدىلىرى توغرىسىدا

ئۇنىڭ زۆرۈرلىكى شۇكى، ئۇ اللە تائالانىڭ قۇرئانىنى ئوقۇيدىغان ئېغىزنى قۇرۇق پاراڭ ۋە قالايىمقان سۆزلەردىن تازىلايدۇ. شەيتاننىڭ شەرىپىدىن پاناھ تىلەش اللە دىن ياردەم تىلەش ۋە اللە نىڭ كۈچ – قۇدرەتلىك زات ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشتۇر. ئىنسانلاردىن بولغان دۈشمەنگە ئوخشىمايدىغان، يۈزلەشكىلى بولمايدىغان ھەم ياخشىلىقنى قوبۇل قىلمايدىغان، ئۇنى ياراتقان اللە دىن باشقىسى ئۇنىڭ يامانلىقىنى توساشقا كۈچى يەتمەيدىغان بۇ دۈشمەنگە (يەنى شەيتانغا) ئىنساننىڭ تاقابىل تۇرالمىدايدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلىشتۇر.

اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿شۈبھىسىزكى، مېنىڭ (ئىخلاسمەن) بەندىلىرىم ئۈستىدىن سەن ھۆكۈمرانلىق قىلالمايسەن. پەرۋەردىگارىڭ ھەقىقەتەن ھامىي بولۇشقا يېتەرلىكتۇر﴾⁽⁵⁾.

ئادەملەردىن بولغان دۈشمەن بىلەن ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن (ئاسماندىن) پەرىشتىلەر چۈشكەن ئىدى. ئادەمدىن بولغان دۈشمەن تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن كىشى شېھىت بولىدۇ. ئەمما يوشۇرۇن دۈشمەن (يەنى شەيتان) تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن كىشى (يەنى شەيتانغا قۇل بولغان كىشى) اللە نىڭ رەھمىتىدىن قوغلاندى قىلىنىدۇ. ئاشكارا دۈشمەنگە (يەنى ئادەملەردىن بولغان دۈشمەنگە) يېڭىلىپ قالغان كىشى ئەجىرگە

(1) ئەئۇزۇ بىللاھ مەنە شەيتانرەجىم.

(2) ئەئۇزۇ بىللاھ مەنە شەيتانرەجىم.

(3) سۈرە نەھل 98 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(4) ئەئۇزۇ بىللاھ مەنە شەيتانرەجىم.

(5) سۈرە ئىسرا 65 - ئايەت.

ئېرىشىدۇ. ئەمما يۇشۇرۇن دۈشمەنگە (يەنى شەيتانغا) يىغىلگەن كىشى توغرا يولدىن ئېزىپ كەتكەن بولىدۇ. شەيتان ئىنساننى كۆرىدىغان، ئىنسان ئۇنى كۆرەلمەيدىغان بولغاچقا، شەيتاننى كۆرىدىغان، شەيتان كۆرەلمەيدىغان ئاللاھ دىن مەلئۇن شەيتاننىڭ ئازدۇرۇپ كېتىشىدىن پاناھ تىلەش لازىمدۇر.

«وَلَوْؤُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْءِ اِن الرَّجِيْمِ» نىڭ مەنىسى

ئۇنىڭ مەنىسى: «قوغلاندى قىلىنغان شەيتاننىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرە تىلىكىمدە ماڭا زىيان كەلتۈرۈشىدىن ياكى بۇيرۇلغان ئىشلارنى قىلىشتىن مېنى توساپ قويۇشىدىن، ياكى چەكلەنگەن ئىشلارنى قىلىشقا مېنى قىزىقتۇرۇشىدىن جانابى ئاللاھ تائالادىن پاناھ تىلەيمەن» دېگەنلىكتۇر. چۈنكى، ئاللاھ تائالادىن باشقىسى ئىنساننى شەيتاننىڭ يامانلىقىدىن توسىيالىمايدۇ. شۇڭا ئاللاھ تائالا ئىنسانلاردىن بولغان شەيتانلارنىڭ يامانلىقىدىن ئۇلارنى ئەسلىدىكى تەبىئىتىگە قايتۇرۇش ئۈچۈن، ئۇلارغا ياخشىلىق قىلىپ يارىشىشقا بۇيرۇدى ۋە شەيتاننىڭ يامانلىقىدىن ئاللاھ دىن پاناھ تىلەشكە بۇيرۇدى. چۈنكى، شەيتان يارىشىشنى قوبۇل قىلمايدۇ ۋە ھەرقانداق ياخشىلىقمۇ ئۇنىڭغا تەسىر قىلمايدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ ئەسلى تەبىئىتى ناچار، ئۇنى ياراتقان ئاللاھ دىن باشقىسى ئىنسانلاردىن ئۇنىڭ يامانلىقىنى توسىيالىمايدۇ.

ئاللاھ تائالا بۇ توغرىسىدا تۆۋەندىكى ئايەتلەردە مۇنداق دېدى: ﴿ئەپۈنى دوست تۇتقىن، ياخشىلىققا (يەنى ياخشى سۆز قىلىشقا، ياخشى ئىش قىلىشقا) بۇيرۇغىن، نادانلار بىلەن تەڭ بولمىغىن (يەنى نادانلارنىڭ قىلغىنىنى قىلماي، ئۇلارغا مۇلايىم بولغىن)﴾⁽¹⁾ بۇ ئايەت ئىنسانلاردىن بولغان شەيتانلار بىلەن مۇئامىلە قىلىش توغرىسىدا كەلگەن بولۇپ، ئاندىن ئاللاھ تائالا (ئىنسانلاردىن بولمىغان شەيتانلاردىن پاناھ تىلەشكە بۇيرۇپ) مۇنداق دېدى: ﴿ئەگەر شەيتان ساڭا ۋە سۆۋسە قىلسا، (شەيتاننىڭ ۋە سۆۋسىدىن) ئاللاھ غا سېغىنىپ پاناھ تىلىگىن. ئاللاھ ھەقىقەتەن (سۆزۈڭنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر (ئىشىڭنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر﴾⁽²⁾.

ئاللاھ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇلارنىڭ قىلغان (يامانلىقىغا) ئەپۈ قىلىش بىلەن) ياخشىلىق قىلغىن، ئۇلارنىڭ (سېنى) سۈپەتلەشلىرىنى (يەنى ئۇلارنىڭ ساڭا قىلغان مەسخىرىسىنى) بىز ئوبدان بىلىمىز ئېيتقىنكى، پەرۋەردىگارم! ساڭا سېغىنىپ شەيتانلارنىڭ ۋە سۆۋسىلىرىدىن پاناھ تىلەيمەن پەرۋەردىگارم! ساڭا سېغىنىپ شەيتانلارنىڭ ماڭا ھەمرا بولۇشىدىن پاناھ تىلەيمەن﴾⁽³⁾.

ئاللاھ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ياخشى ئىش بىلەن يامان ئىش باراۋەر بولمايدۇ، ياخشى خىسلەت ئارقىلىق (يامان خىسلەتكە) تاقابىل تۇرغىن، (شۇنداق قىلساڭ) سەن بىلەن ئۆزىڭ ئارىسىدا ئاداۋەت بار ئادەم گويا سىرداش دوستۇڭدەك بولۇپ قالىدۇ. بۇ خىسلەتكە پەقەت سەۋرچان ئادەملەرلا ئېرىشەلەيدۇ، بۇ خىسلەتكە پەقەت بۈيۈك نېسىۋە ئىگىسىلا ئېرىشەلەيدۇ. ئەگەر شەيتان سېنى ۋە سۆۋسە قىلىپ (يۇقىرىقى خىسلەتنى ئۆزلەشتۈرمەسلىككە كۈشكۈرتسە) اللەغا سېغىنىپ (شەيتاننىڭ شەرىپىدىن) پاناھ تىلىگىن، اللە ھەقىقەتەن (بەندىلىرىنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر، (ئىشلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر﴾⁽⁴⁾.

شەيتاننىڭ شەيتان دەپ ئاتىلىشى توغرىسىدا

(1) سۈرە ئەئراڧ 199 - ئايەت.

(2) سۈرە ئەئراڧ 200 - ئايەت.

(3) سۈرە مۇئىننۇن 96 — 98 - ئايەتكىچە.

(4) سۈرە فۇسسەلەت 34 — 36 - ئايەتكىچە.

ئەرەب تىلىدا شەيتان دېگەن سۆز «يىراق بولدى» دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققان. سەۋەبى شۇكى، ئۇ ئۆزىنىڭ شەيتانلىق تەبىئىتى بىلەن ئىنساننىڭ تەبىئىتىدىن يىراقتۇر ۋە ئۆزىنىڭ يامانلىقلىرى بىلەن ھەممە ياخشىلىقتىن يىراقتۇر. ئۇ ئوتتىن يارىتىلغانلىقى ئۈچۈن «كۆيۈپ كەتكىلى ئاز قالدى» دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققان دېگەن كۆز قاراشلارمۇ بار. ئۆلۈملارنىڭ ئىچىدىن ھەر ئىككى كۆز قاراش توغرا، لېكىن ئەۋۋەللىكى كۆز قاراش كۈچلۈكرەك دېگەنلەر بار. شۇڭا ئەرەبلەر، جىندىن بولسۇن، ئىنساندىن بولسۇن، ھايۋاندىن بولسۇن ھەددىدىن ئاشقۇچىلارنى «شەيتان» دەپ ئاتايدۇ.

اللە تائالا قۇرئاندا مۇنداق دەيدۇ: ﴿شۇنىڭدەك (يەنى بۇ مۇشرىكلارنى ساڭا دۈشمەن قىلغاندەك) ئىنسانلار ۋە جىنلارنىڭ شەيتانلىرىنى ھەر بىر پەيغەمبەرگە دۈشمەن قىلدۇق﴾⁽¹⁾.

ئىمام ئەھمەد «مۇسەد» دېگەن كىتابىدا ئەبۇزەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئى ئەبۇزەر! سەن اللە تائالادىن ئىنسان ۋە جىنلاردىن بولغان شەيتانلارنىڭ يامانلىقىدىن پاناھ تىلگىن!» ئاندىن مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن: «ئىنسانلاردىنمۇ شەيتان بولامدۇ؟» دەپ سورىسام، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ھەئە، شۇنداق» دەپ جاۋاب بەردى.

ئىمام مۇسلىم كىتابىدا يەنە ئەبۇزەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئايال كىشى، ئېشەك ۋە قارا ئىت نامازنى بۇزىدۇ»⁽²⁾ دېدى. مەن: ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! نىمىشقا قىزىل ۋە سېرىق ئىتلار نامازنى بۇزماي، قارا ئىت بۇزىدۇ؟ دەپ سورىسام، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «قارا ئىت شەيتاندۇر» دەپ جاۋاب بەردى.

ئىبنى جەرىر مۇنداق دەپ رىۋايەت قىلىدۇ: ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ قېچىرغا مىنگەن ئىدى، قېچىر قىيىق ئېتىشقا باشلىدى. ئۆمەر ئىبنى خەتتاب قېچىرنى ئۇرغانسىمۇ قېچىر تېخىمۇ قىيىق ئېتىپ كەتتى. ئاندىن ئۆمەر قېچىردىن چۈشۈپلا: «مېنى شەيتانغا مىندۈرۈپ قويۇپسىلەر مەن ئۇنىڭدىن چۈشكەن ۋاقىتىدا ئۆزەمنى يوقىتىپ قويغاندەك ھېس قىلىدىم» دېدى.

﴿ نىڭ مەنىسى توغرىسىدا ﴾

﴿ دېگەن پۈتۈن ياخشىلىقتىن قوغلاندى قىلىندى دېگەنلىك بولىدۇ. بۇ ھەقتە اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿بىز بارلىق ئاسمانلاردىن) ئەڭ يېقىن ئاسماننى چىراقلار (يەنى يورۇق يۇلتۇزلار) بىلەن بېزىدۇق ۋە ئۇلارنى (پەرىشتىلەرنىڭ سۆزلىرىنى ئوغۇرلىقچە تىخىشاشقا ئۇرۇنغان) شەيتانلارنى ئاتىدىغان نەرسە قىلدۇق (يەنى شەيتانلار يۇلتۇزلاردىن چىققان شولا بىلەن ئېتىلىدۇ)، شەيتانلارغا (ئاخىرەتتە) دوزاخ ئازابىنى تەييارلىدۇق﴾⁽³⁾ اللە تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿بىز ھەقىقەتەن يېقىن ئاسماننى يۇلتۇزلار (نۇرى) بىلەن زىننەتلىدۇق. اللەنىڭ ئىتائىتىدىن چىققۇچى ھەر بىر شەيتاندىن ئۇنى قوغدىدۇق. ئۇلار پەرىشتىلەرنىڭ (سۆزلىرىدىن ھېچ نەرسىنى) ئاڭلىيالمايدۇ، ئۇلار، قوغلاندىشى ئۈچۈن، ھەر تەرەپتىن ئاققۇچى يۇلتۇزلار بىلەن ئېتىلىدۇ، ئۇلار (ئاخىرەتتە) دائىملىق ئازابقا قالىدۇ. لېكىن (ئاسمان

(1) سۈرە ئەنئام 112 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى

(2) ئايال كىشى نامازنىڭ ئالدىدىن ئۆتسە، نامازنى بۇزۇش ئىسلامنىڭ باشلىرىدىكى ھۆكۈم بولۇپ كېيىن ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان.

(3) سۈرە مۇلك 5 - ئايەت

خەۋەرلىرىدىن) ئوغرىلىقچە بىر نەرسە ئاڭلىغان شەيتاننى يورۇق يۇلتۇز قوغلاپ (كۆيدۈرۈپ تاشلايدۇ)»⁽¹⁾.

اللھ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار چوقۇم: «كۆزلىرىمىز باغلىنىپ قالدى، بەلكى سېھىرلەنگەن قەۋم بولۇپ قالساق كېرەك» دېيىشىدۇ. بىز ئاسماندا بۇرۇچلارنى ياراتتۇق ۋە كۆزەتكۈچىلەر ئۈچۈن ئاسماننى (يۇلتۇزلار بىلەن) بېزىدۇق ھەر بىر قوغلاندى شەيتاندىن ئاسماننى قوغدىدۇق لېكىن (ئاسمان خەۋەرلىرىگە) ئوغرىلىقچە قۇلاق سالماقچى بولغان شەيتاننى روشەن ئاقار يۇلتۇز قوغلاپ يېتىدۇ (يەنى ھالاك قىلىدۇ)»⁽²⁾ يەنە «ئازدۇرغۇچى» دېگەن مەنىسىمۇ بىلدۈرىدۇ دەيدىغان كۆز قاراشلارمۇ بار. چۈنكى، شەيتان كىشىلەرنى ئۆزىنىڭ ۋە سۈۋەسلىرى ۋە گوللاشلىرى بىلەن ئازدۇرىدۇ. بۇ كۆز قاراشتىن ئالدىنقى كۆز قاراش كۈچلۈكرەكتۇر.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ سۈرە فاتھە نىڭ بىرىنچى ئايىتىدۇر

ساھابىلار «قۇرئان كەرىمنى» ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بىلەن باشلىغان ئىدى. ئۆلۈمالارنىڭ ھەممىسى ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نى سۈرە نەملىنىڭ بىر ئايىتى ئىكەنلىكى ھەققىدە بىرلىككە كەلدى. ئاندىن ئۇلار ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ زادى ھەر بىر سۈرىنىڭ ئالدىدا كەلگەن ئۆز ئالدىغا ئايرىم بىر ئايەتمۇ ياكى ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ يېزىلىپ كەلگەن ھەر بىر سۈرىنىڭ بىر ئايىتىمۇ ياكى بولمىسا ھەر بىر سۈرىنىڭ يېرىم ئايىتىمۇ، دېگەن مەسىلىدە ئىختىلاپلىشىپ قالدى. ساھابىلاردىن ئىبنى ئابباس، ئىبنى ئۆمەر، ئىبنى زۇبەير، ئەبۇھۈرەيرە، ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمىلار، تابىئىنلاردىن ئەتە، تاۋۇس، سەئىد، سەئىد ئىبنى جۇبەير، مەكھۇل ۋە زۆھرى قاتارلىقلار ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ تەۋبە سۈرىسىدىن باشقا ھەر بىر سۈرىنىڭ بېشىدىكى بىر ئايەتتۇر دېگەن قاراشتا بولۇپ، ئابدۇللا ئىبنى مۇبارەك، ئىمام شافىئى، ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل بىر رىۋايىتىدە، ئىسھاق ئىبنى راھوئە ۋە ئەبۇئۇبەيدە قاسىم ئىبنى سالام قاتارلىقلار يۇقىرىقى پىكىرگە قوشۇلدى.

ئىمام مالىك، ئەبۇھەنىفە ۋە ئۇلارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ سۈرە فاتھەنىڭ ۋە ئۇنىڭدىن باشقا سۈرىلەرنىڭ بىر ئايىتى ئەمەس دەيدۇ. ئىمام داۋۇد ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ھەر بىر سۈرىنىڭ بېشىدا كېلىدىغان لېكىن مەزكۇر سۈرىگە تەۋە بولمىغان ئايرىم بىر ئايەتتۇر دەيدۇ. بۇ پىكىر ئىمام ئەھمەدنىڭ يەنە بىر خىل كۆز قارىشىدۇر.

قىرائەت ئاشكارا قىلىنىپ ئوقۇلغان نامازدا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نى ئاشكارا ياكى ئىچىدە

ئوقۇش توغرىسىدا

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ سۈرە فاتھەنىڭ ئىچىدىكى ئايەت ئەمەس دېگۈچىلەرنىڭ ۋە ئۇ ھەر بىر سۈرىنىڭ بېشىدا كېلىدىغان، لېكىن ئۇ سۈرىگە تەۋە بولمىغان ئايرىم بىر ئايەتتۇر دېگۈچىلەر بۇ كۆز قارىشىغا ئاساسەن، ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نامازدا ئاشكارا ئوقۇلمايدۇ - دەيدۇ. ئەمما ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نى ھەر بىر سۈرىنىڭ بېشىدىكى بىر ئايەت دېگۈچىلەر ئۇنى ئاشكارا ئوقۇش ياكى ئىچىدە ئوقۇش

(1) سۈرە سافات 6 — 10 - ئايەتكىچە.

(2) سۈرە ھىجر 15 — 18 - ئايەتكىچە.

توغرىسىدا ئىختىلاپلىشىپ قالدى. بۇلارنىڭ ئىچىدىن ئىمام شافىئىي (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) سۈرە فاتھە ۋە ئۇنىڭدىن باشقا سۈرىلەر بىلەن ئاشكارا ئوقۇلىدۇ دېدى. بۇ ساھابىلار، تابىئىتلار ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ سەلەپ ۋە خەلەپ ئىماملىرىدىن بولۇپ بىر تۈركۈم ئالىملارنىڭ تۇتقان يولىدۇر.

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) نى ساھابىلەرنىڭ ئىچىدىن ئەبۇھۈرەيرە، ئىبنى ئۆمەر، ئىبنى ئابباس ۋە مۇئاۋىيە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم قاتارلىقلارمۇ ئاشكارا ئوقۇغان.

ئىبنى ئابدۇلبەر ۋە بەييەقى قاتارلىقلار ئۆمەر ۋە ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇمالارنىڭ (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) نى ئاشكارا ئوقۇيدىغانلىقىنى رىۋايەت قىلدى. ئىمام خەتەب تۆت خەلىپە يەنى ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئوسمان، ۋە ئەلى قاتارلىقلاردىن (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) نى نامازدا ئاشكارا ئوقۇغانلىقىنى رىۋايەت قىلدى. لېكىن بۇ ئاجىز رىۋايەتتۇر. تابىئىتلاردىن (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) نى ئاشكارا ئوقۇشقا قوشۇلغانلار سەئىد ئىبنى جۇبەير، ئىكرىمە، ئەبۇقالابە، ۋە زۆھرى، ئەلى ئىبنى ھەسەن، ئۇنىڭ بالىسى مۇھەممەد، سەئىد ئىبنى مۇسەيب، ئەتا، تائۇس، مۇجاھىد، سالم، مۇھەممەد ئىبنى كەئب قۇرەزى، ئەبۇبەكرى ئىبنى مۇھەممەد ئەمر ئىبنى ھەزىمى، ئەبۇۋائىل، ئىبنى سىرىين، مۇھەممەد ئىبنى مۇنكەدەر، ئەلى ئىبنى ئابدۇللا ئىبنى ئابباس، ئۇنىڭ ئوغلى مۇھەممەد، ئىبنى ئۆمەرنىڭ ئازاد قىلىنغان قۇلى ناسە، زەيد ئىبنى ئەسەلم، ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز، ئەزەرەق ئىبنى قەيس، ھەبىب ئىبنى ئەبۇسابىت، ئەبۇشەئسائى، مەكھۇل ۋە ئابدۇللا ئىبنى مەئقەل ئىبنى مۇقىر قاتارلىقلاردۇر.

ئىمام بەييەقى ئابدۇللا ئىبنى سافۋان ۋە مۇھەممەد ئىبنى ھەنەفىيە، ئىبنى ئابدۇلبەر ئەمر ئىبنى دىنارىنى مەزكۇر ئىسىملارغا قوشۇپ بايان قىلدى. ئۇلارنىڭ دەلىلى (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) سۈرە فاتھەنىڭ بىر بۆلىكى، شۇڭا ئۇمۇ سۈرە فاتھەنىڭ باشقا بۆلەكلىرىگە ئوخشاش ئاشكارا ئوقۇلىدۇ.

يەنە ئىمام نەسەئى، ئىبنى خۇزەيمە، ئىبنى ھىببان ۋە ھاكىم قاتارلىقلار كىتابلىرىدا ئەبۇھۈرەيرەنىڭ كىشىلەرگە ناماز ئوقۇپ بەرگەندە (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) نى ئاشكارا ئوقۇغانلىقىنى ۋە نامازدىن كېيىن مەن سىلەرگە نامازنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ نامىزىغا ئوخشاش ئوقۇپ بەردىم، دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ. بۇ رىۋايەتنى ئىمام دارىقۇتنى، ئىمام خەتەب، ئىمام بەييەقى ۋە ئۇلاردىن باشقىلارمۇ توغرا دەپ قارىغان.

ئىمام بۇخارى كىتابىدا ئەنەس ئىبنى مالىكتىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قىرائىتى توغرىلىق سورالغاندا، ئۇنىڭ مۇنداق جاۋاب بەرگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىرائەتنى سوزۇپ - سوزۇپ قىلاتتى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىرائەتنى (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) بىلەن باشلاپ، (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) لارنى سوزۇپ ئوقۇيتتى. ئىمام ئەھمەد، ئەبۇداۋۇد، ئىبنى خۇزەيمە ۋە ھاكىملار كىتابلىرىدا ئۆمۇ سەلىمە رەزىيەللاھۇ ئەنھاننىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام قىرائەت قىلغان چاغدا (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ)، (الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) (مِلكِ يَوْمِ الدِّينِ) دەپ ھەر بىر ئايەتنى ئۈزۈپ - ئۈزۈپ ئوقۇيتتى دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ.

ئىمام شافىئىي ۋە ھاكىم قاتارلىقلار ئەنەسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مۇئاۋىيە مەدىنىدە ناماز ئوقۇپ بېرىپ (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) نى ئىچىدە ئوقۇغان ئىدى. نامازغا قاتناشقان مۇھاجىرلار مۇئاۋىيەنىڭ بۇ ئىشىنى ياقىتۇرمىدى. شۇنىڭ بىلەن مۇئاۋىيە ئىككىنچى قېتىم ناماز

ئوقۇغاندا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نى ئاشكارا ئوقۇدى. دارۇقۇنى بۇ ھەدىسى توغرا دېدى. مۇشۇ ھەدىس ۋە ئەسەرلەرنىڭ⁽¹⁾ ھەممىسى نامازدا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نىڭ ئاشكارا ئوقۇلىدىغانلىقىنى دەلىللەيدۇ. ئالىملارنىڭ بىر بۆلىكى ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نامازدا ئاشكارا ئوقۇلمايدۇ دەيدىغان كۆز - قاراشقا ئىگە. تۆت خەلىپە (يەنى ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئوسمان ۋە ئەلى)، ئابدۇللاھ ئىبنى مۇغەففەل قاتارلىقلاردىن، تابىئىنلارنىڭ بىر تۈركۈم سەلەف ئۆلۈملىرىدىن ۋە بىر تۈركۈم خەلەف ئۆلۈملىرىدىن ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نى ئىچىدە ئوقۇغانلىقى رىۋايەت قىلىندى. بۇ ئىمام ئەبۇھەنىئە، سەۋرى ۋە ئەھمەد ئىبنى ھەنبەلنىڭ تۇتقان يولىدۇر. ئىمام مالىك بولسا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ مەيلى ئاشكارا بولسۇن ياكى ئىچىدە بولسۇن نامازدا پەقەت ئوقۇلمايدۇ، دېگەن كۆز قاراشتۇر. بۇ خىل كۆز قاراشتىكىلەر ئىمام مۇسلىمنىڭ كىتابىدىكى ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى دەلىل قىلىدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام نامازنى تەكبىر ئېيتىش بىلەن ۋە ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نى قىرائەت قىلىش بىلەن باشلايتتى». ئىمام بۇخارى بىلەن مۇسلىمنىڭ كىتابلىرىدا ئەنەس ئىبنى مالىكنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنىمۇ دەلىل قىلىپ كەلتۈردى: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، ئەبۇبەكرى، ئۆمەر ۋە ئوسمانلارنىڭ كەينىدە ناماز ئوقۇدۇم. ئۇلارنىڭ ھەممىسى قىرائەتنى ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بىلەن باشلايتتى». ئىمام مۇسلىم: ئەنەس «ئۇلار ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نى قىرائەت قىلىشتىن بۇرۇن ياكى قىرائەتتىن كېيىن ئوقۇمايتتى» دېگەندى دەيدۇ. ئابدۇللاھ ئىبنى مۇغەففەلمۇ يۇقىرىقىدەك سۆزلەرنى قىلغان. مانا مۇشۇلار ئالىملارنىڭ بۇ مەسىلىدە ئوتتۇرىغا قويغان دەلىللىرىدۇر. بۇ مەسىلىدە پەرق چوڭ ئەمەس، چۈنكى، ھەر ئىككى تەرەپنىڭ كەلتۈرگەن دەلىللىرىگە ئاساسەن ئالىملار ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نى ئاشكارا ياكى ئىچىدە ئوقۇسىمۇ بولىدۇ دېگەن پىكىردە بىرلىككە كەلدى.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نىڭ پەزىلىتى توغرىسىدا

ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل كىتابىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلىغىنىڭ ئارقىسىغا مىنگىشىپ ماڭغان بىر ساھابىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۇلىغى تېپىلىپ كەتتى. مەن «شەيتان ھالاك بولسۇن» دېگەن ئىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «شەيتان ھالاك بولسۇن دېمە، ئەگەر ئۇنداق دېسەڭ شەيتان تېخىمۇ چوڭچىلىق قىلىپ مېنىڭ كۈچۈم بىلەن يىقىلدى دەيدۇ. ئەگەر ئىسمى بىلەن ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دېسەڭ شەيتان كىچىكلەشكە باشلاپ خۇددى چۈنچىلىك بولۇپ قالىدۇ» دېگەن ئىدى.

«اللَّهُ» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى توغرىسىدا

«اللَّهُ» دېگەن سۆز پۈتۈن ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان زاتقا خاس ئىسمىدۇر. «اللَّهُ» دېگەن بۇ ئىسىم ھەممە سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلەنگەنلىكى ئۈچۈن ئىسمى ئەزەم (يەنى كاتتا ئىسىم) دەپ ئاتىلىدۇ. «اللَّهُ» دېگەن سۆز «اللَّهُ» نىڭ باشقا ئىسىملىرىنىڭ ھەممىسى بىلەن سۈپەتلىنىپ كېلىدۇ. اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللَّهُدِّنْ بَاشِقَا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، ئۇ (مۇتلەق) پادىشاھتۇر (يەنى پۈتۈن مەخلۇقاتنىڭ مالىكىدۇر)، پاكئۇر (يەنى ھەممە نۇقساندىن پاكئۇر)، (مۆمىنلەرگە)

(1) ساھابە ۋە تابىئىنلارنىڭ سۆزى ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرى ئەسەر دېيىلىدۇ.

سالامەتلىك بېغىشلىغۇچىدۇر، (دوستلارنى قورقۇنچتىن، ئازابتىن) ئەمىن قىلغۇچىدۇر، ھەممىنى كۈزىتىپ تۇرغۇچىدۇر، غالىبتۇر، قەھەر قىلغۇچىدۇر، ئۇلۇغلىق ئىگىسىدۇر، (مۇشرىكلارنىڭ) شېرىك كەلتۈرگەن نەرسىلىرىدىن پاكىتۇر، اللە (ھەممىنى) ياراتقۇچىدۇر، (يوقلۇقتىن) پەيدا قىلغۇچىدۇر، (ھەممە نەرسىگە) سۈرەت (شەكىل) بېغىشلىغۇچىدۇر، ئەڭ چىرايلىق ئىسىملارغا ئىگىدۇر، ئاسمانلاردىكى ۋە زېمىندىكى نەرسىلەر ئۇنىڭغا تەسبىھ ئېيتىپ تۇرىدۇ، ئۇ غالىبتۇر، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىدۇر⁽¹⁾ يۇقىرىقى ئايەتلەرنىڭ ھەممىسىدە اللە نىڭ «اللە» دېگەن سۆزىدىن باشقا ئىسىملىرى «اللە» دېگەن ئىسىمنىڭ سۈپەتلىرى بولۇپ كەلگەن.

اللە تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللە دەپ ئاتىساڭلارمۇ بولىدۇ، رەھمان دەپ ئاتىساڭلارمۇ بولىدۇ، قايسىسىنى ئاتىساڭلار (ھەممىسى ياخشىدۇر). چۈنكى، اللەنىڭ نۇرغۇن گۈزەل ئىسىملىرى بار. دېگىن، نامىزىڭدا (قىرائەتنى) (مۇشرىكلار ئاڭلاپ قېلىپ ساڭا ئەزىيەت يەتكۈزمەسلىكى ئۈچۈن) يۇقىرى ئاۋاز بىلەنمۇ ئوقۇمىغىن⁽²⁾ ئەبۇھۇرەيرە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ﴿اللە نىڭ توقسان توققۇز ئىسمى بار، كىمكى ئۇ ئىسىملارنى يادلىسا جەننەتكە كىرىدۇ﴾.

﴿الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ نىڭ مەنىسى توغرىسىدا

﴿الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ مېھرى - شەپقەتنىڭ چوڭقۇر مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان مەنىداش ئىككى ئىسىمدۇر. «رەھمان» دېگەن سۆز مېھرى - شەپقەت جەھەتتە «رەھىم» دېگەن سۆزدىن كەڭرى مەنىنى ئىپادىلەيدۇ. ئىبنى جەبرىننىڭ سۆزىچە بۇ پىكىردە ئالىملارنىڭ كۆز قارىشىمۇ بىردەكلىككە ئىگە. ئىمام قۇرتۇبى شۇ ئىككى ئىسىمنىڭ مەنىداش سۆز ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە ئىمام تىرمىزى، ئابدۇرەھمان ئىبنى ئەۋۋى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەدىس قۇددىسىدا مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: اللە تائالا مۇنداق دېدى: «مەن ناھايىتى شەپقەتلىكتۇرمەن، مېھرى - شەپقەتنى ياراتتىم. ئاراڭلاردىكى بۇ مېھرى - شەپقەت مېنىڭ «ناھايىتى شەپقەتلىك» دېگەن ئىسىمدىن چىقىرىلغان بىر ئىسىمدۇر. شەپقەتنى ئۈزۈۋەتمەي كىشىلەرگە شەپقەت قىلىپ تۇرغان كىشىگە مەنمۇ شەپقەتنى ئۈزۈۋەتمىدىم. كىشىلەرگە قارىتا شەپقەتنى ئۈزۈۋېتىپ شەپقەت قىلمىغان كىشىدىن مەنمۇ ئۆز شەپقەتىمنى ئۈزۈۋەتتىم» دەيدۇ.

بۇ ھەدىس «رەھمان» بىلەن «رەھىم» نىڭ بىر تۈپ سۆزدىن تۈرلەنگەنلىكىگە دەلىلدۇر. ئەينى زاماندىكى ئەرەبلەرنىڭ اللە نىڭ «رەھمان» يەنى «ناھايىتى شەپقەتلىك» دېگەن ئىسمىنى ئىنكار قىلىشى، ئۇلارنىڭ اللە تائالانى ۋە ئۇنىڭغا لايىق بولىدىغان نەرسىلەرنى بىلىمىگەنلىكىنىڭ سەۋەبىدىندۇر. ئەبۇئەلى پارىسى: اللە نىڭ «رەھمان» يەنى «ناھايىتى شەپقەتلىك» دېگەن ئىسمى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە، مۆمىن ۋە كاپىرلارغا⁽³⁾ بولىدىغان ھەممە شەپقەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان اللە تائالاغلا خاس بىر ئىسىمدۇر، دېدى.

اللە نىڭ «رەھىم» يەنى «ناھايىتى مېھرىبان» دېگەن ئىسمى مۆمىنلارگىلا خاس بىر ئىسىمدۇر. اللە بۇ توغرىسىدا مۇنداق دېدى: ﴿اللە مۆمىنلەرگە ناھايىتى مېھرىبان⁽⁴⁾﴾ اللە تائالا بۇ ئايەتتە مۆمىن بەندىلىرىگە قارىتا ئۆزىنىڭ ناھايىتى مېھرىبان دېگەن ئىسمىنى كەلتۈردى. ئىبنى ئابباس: ﴿﴿الرَّحْمٰنِ﴾

(1) سۈرە ھەشر 23 — 24 - ئايەتلەر.

(2) سۈرە ئىبرا 110 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(3) كاپىرلار ئاخىرەتتە اللە نىڭ رەھىمىگە ئېرىشەلمەيدۇ.

(4) سۈرە ئەھزاب 43 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

﴿الرَّحِيمِ﴾ ناھايىتى نازۇك ئىككى ئىسىمدۇر، ئۇنىڭ بىرسى مېھرىبانلىق مەنىسىنى بىلدۈرۈشتە يەنە بىرسىدىن كۈچلۈكرەكتۇر، دېدى.

ئىبنى جەرىر مۇنداق دېدى: سىرى ئىبنى يەھيا تەمىمى، ئوسمان ئىبنى زۇفەرنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: **اللّٰه تائالانىڭ** "رەھمانرەھىم" دىكى "ئەررەھمان" دېگەن ئىسمى مەيلى مۆمىن بولسۇن، ياكى كاپىر بولسۇن پۈتكۈل مەخلۇقاتلارغا ئومۇمدۇر. "ئەررەھىم" دېگەن ئىسمى مۆمىن بەندىلەرگىلا خاستۇر. تەپسىرشۇناسلار: شۇڭا **اللّٰه تائالا** "ئەررەھمان" دېگەن ئىسمىنى قۇرئاننىڭ ماۋۇ ناھايىتى شەپقەتلىك زات **اللّٰه** ئەررش ئۈستىدە (ئۆزىگە لايىق رەۋىشتە) قارار ئالدى⁽¹⁾ دېگەن ئايەتلىرىدە كەلتۈردى. بۇنداق دېيىشنىڭ سەۋەبى، **اللّٰه** نىڭ شەپقىتى بارلىق مەخلۇقاتلارغا ئومۇمىي بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. **اللّٰه تائالا** "ئەررەھىم" دېگەن ئىسمىنى **اللّٰه** مۆمىنلەرگە ناھايىتى مېھرىباندۇر⁽²⁾ دېگەن ئايەتتە شەپقەت مۆمىنلەرگىلا خاس قىلىپ كەلتۈردى. **اللّٰه** نىڭ شەپقىتى دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە بارلىق مەخلۇقاتلارغا ئومۇمىي بولغانلىقى ئۈچۈن، **اللّٰه** نىڭ "رەھمان" دېگەن ئىسمى مېھرى - شەپقەت مەنىسىنى بىلدۈرۈشتە **اللّٰه** نىڭ "ئەررەھىم" دېگەن سۆزىدىن چوڭقۇرراق تۇر. لېكىن تۆۋەندىكى دۇئادا بۇ ئىككى ئىسىم مېھرى - شەپقەت مەنىسىنى ئوخشاش دەرىجىدە ئىپادىلەپ كەلگەن: دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە مېھرى - شەپقەتلىك بولغان زاتتىن تىلەيمەن⁽³⁾.

"ئەررەھمان" دېگەن ئىسىم شەپقەت **اللّٰه** تائالاغىلا خاس بولۇپ، باشقا بىرسى ئۇ ئىسىم بىلەن ئاتالمىدى. **اللّٰه تائالا** بۇ ھەقتە مۇنداق دېدى: ﴿اللّٰه دەپ ئاتىساڭلارمۇ بولىدۇ، رەھمان دەپ ئاتىساڭلارمۇ بولىدۇ، قايسىنى ئاتىساڭلار (ھەممىسى ياخشىدۇر). چۈنكى، اللەنىڭ نۇرغۇن گۈزەل ئىسىملىرى بار﴾ دېگەن⁽⁴⁾ (يۇقىرىدىكى ئايەتتە **اللّٰه تائالا** "ئەررەھمان" دېگەن ئىسمىنى ئۆزىگىلا خاس قىلىپ كەلتۈردى). مۇسەيلىمە كازىپ پەيغەمبەرلىكىنى دەۋا قىلىپ چىققاندا ئۆزىنى "رەھمانۇل يامامە" (يەنى يامامنىڭ شەپقەتچىسى) دەپ ئاتىۋالغاندا، **اللّٰه** ئۇنىڭغا يالغانچىلىقنىڭ تونىنى كىيگۈزدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ يالغانچىلىق بىلەن ئالەمگە تونۇلۇپ "مۇسەيلىمە كازىپ" دەپ ئاتالدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن پۈتۈن ئەرەب خەلقى يالغانچىلىققا شۇنى مىسال كەلتۈرىدىغان بولدى. مۇسەيلىمە ئۆزىنى "رەھمانۇل يامامە" (يەنى يامامنىڭ شەپقەتچىسى) دەپ ئاتىۋالغاندا، ئۇنىڭغا ئازغۇنلۇقتا بىللە بولغان ئادەملەردىن باشقىسى ئەگەشمىدى.

اللّٰه تائالا "ئەررەھىم" (يەنى ناھايىتى مېھرىبان) دېگەن سۈپىتى ۋە ئۇنىڭدىن باشقا سۈپەتلىرى بىلەن باشقىلارنى سۈپەتلەپ كەلتۈردى. **اللّٰه تائالا** بۇ توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى ئىنسانلار!﴾ شۈبھىسىزكى، سىلەرگە ئۆز ئاراڭلاردىن پەيغەمبەر كەلدى. سىلەرنىڭ كۈلپەت چېكىشىڭلار ئۇنىڭغا ئېغىر تۇيۇلىدۇ؛ ئۇ سىلەرنىڭ (ھىدايەت تېپىشىڭلارغا) ھېرىستۇر، مۆمىنلەرگە ئامراق تۇر، ناھايىتى كۆيۈمچاندۇر⁽⁵⁾.

اللّٰه تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿شۈبھىسىزكى، بىز ئىنساننى ئارىلاشما مەنى (يەنى ئەر بىلەن ئايالنىڭ مەنىسى) دىن ياراتتۇق، ئۇنى بىز (شەرىئەت تەكلىپلىرى بىلەن) سىنايمىز، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى بىز

(1) سۇرە تاھا 5 - ئايەت.

(2) سۇرە ئەھزاب 43 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(3) (رەھمانۇددۇنيا ۋە ئاخىرەتى ۋە رەھىمە)

(4) سۇرە ئىبرا 110 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(5) سۇرە تەۋبە 128 - ئايەت.

(ئۇنى نازىل قىلغان ئايەتلىرىمىزنى ئاڭلىسۇن، كائىناتنى ياراتقۇچىنىڭ بىرلىكىگە دالالەت قىلىدىغان دەلىللەرنى كۆرسۈن دەپ) ئاڭلايدىغان، كۆرىدىغان قىلىپ ياراتتۇق⁽¹⁾ (مانا يۇقىرىدىكى بۇ ئايەتلەردە ئاللا تائالا ئۆزىنىڭ مېھرىبان، ئاڭلايدىغان ۋە كۆرىدىغانغا ئوخشاش سۈپەتلىرى بىلەن باشقىلارنى سۈپەتلەپ كەلدى) ت.

يۇقىرىقىلارنى خۇلاسىلىغاندا، ئاللا نىڭ ئىسىملىرىنىڭ ئىچىدىن «ئاللا» ئۆزىدىن باشقا بىرسىنىمۇ ئاتىغان ئىسىملار بار. مەسىلەن: «ئەررەھىم» گە ئوخشاش ۋە يەنە ئاللا تائالاغا خاس ئاتالغۇ بولۇپ كېلىدىغان: «ئاللا، ئەررەھىمان، خالىق ۋە رازىق» دېگەندەك ئىسىملىرىمۇ بار. شۇڭا ئاللا تائالا بىسىملىرىنى «ئاللا» دېگەن ئىسمى بىلەن باشلاپ ئۆزىنى «ئەررەھىمان» دېگەن سۈپەت بىلەن ئۇنىڭدىن كېيىن «ئەررەھىم» دېگەن سۈپەت بىلەن سۈپەتلەيدۇ. «ئەررەھىمان» دېگەن سۈپەت بىلەن بۇرۇن سۈپەتلىنىشى، ئۇ «ئەررەھىم» دېگەن سۈپەتكە قارىغاندا ئاللا تائالاغا خاس بولغانلىقى، باشقا سۈپەتلىرىدىن ئۇلۇغراق ۋە مەشھۇرراق بولغانلىقى ئۈچۈندۇر.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نىڭ مەنىسى توغرىسىدا

ئەبۇجەئفەر ئىبنى جەرر مۇنداق دەيدۇ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ئاللا تائالادىن باشقا ئىبادەت قىلىنىدىغان يالغان ئىلاھلارغا ۋە ئاللا ياراتقان مەخلۇقاتلارغا ئەمەس، بەلكى ئاللا نىڭ ئۆز بەندىلىرىگە ئاتا قىلغان سان - ساناقسىز نېمەتلىرى ئۈچۈن پەقەت ئاللا تائالاغا شۈكۈر قىلىشتۇر. بۇ نېمەتلەر شۇنىڭدىن ئىبارەتكى، ئىنسانلارغا كۈندىلىك تۇرمۇشىدا ھەر خىل زىنقىلارنى بېرىش ۋە مەڭگۈلۈك ئاخىرەت ئالىمىدە مەڭگۈلۈك راھەت ئورنى بولغان جەننەتكە يەتكۈزىدىغان توغرا يولنى بىزگە بىلدۈرۈپ، ئۇ يولدا مۇستەھكەم مېڭىشىمىزغا چاقىرىش بىلەن بىرگە، ئىنسانلارنىڭ پۈتۈن ئەزالىرىنى ئاللا ئالدىدىكى مەجبۇرىيەتلىرىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن ساق - سالامەت قىلىپ بەرگەنلىكىدىندۇر. ئىبنى جەرر: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾، ئاللا ئۆزىنى مەدھىيلىگەن بىر مەدھىيە سۆزىدۇر. شۇنداقلا ئاللا بەندىلىرىگە سىلەر ئاللا غا ھەمدۇ ئېيتىڭلار، دېگەندەك بەندىلىرىنى ئۆزىگە ھەمدۇ ئېيتىشقا بۇيرۇشىدۇر، دەيدۇ.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ئاللا نى چىرايلىق ئىسىملىرى ۋە ئالى سۈپەتلىرى بىلەن مەدھىيەلەش. ئەششۈكۈرۈ لىلاھ (يەنى ئاللا غا شۈكۈر بولسۇن) ئاللا نىڭ بەرگەن نېمەتلىرى ئۈچۈن ئۇنى مەدھىيەلەش بولىدۇ دېگەن كۆز قاراشلارمۇ بار.

«الْحَمْدُ لِلَّهِ» (يەنى ئاللا تائالاغا مەدھىيە) دېگەن سۆز بىلەن «ئاللا غا شۈكۈر» دېگەن سۆزنىڭ

پەرقى توغرىسىدا

ئىنچىكە مۇلاھىزە قىلىپ كۆرسەك، «ئاللا غا مەدھىيە» دېگەن سۆز ئىشلىتىلىش جەھەتتە «ئاللا تائالاغا شۈكۈر» دېگەن سۆزدىن مەنىسى كەڭرەكتۇر. چۈنكى، «مەدھىيەلەش» بىر نەرسىنىڭ خاس سۈپەتلىرىگە ۋە خاس بولمىغان سۈپەتلىرىگە قارىتىلغان بولسا، «شۈكۈر ئېيتىش» (يەنى رەھمەت ئېيتىش) بىر نەرسىنىڭ خاس بولمىغان سۈپەتلىرىگە قارىتىلىدۇ. مەسىلەن: ئۇنىڭ باتۇرلىقى ۋە سېخىلىقىنى مەدھىيەلەيمەن، دېيىلىدۇ. لېكىن ئۇنىڭ باتۇرلىقىغا رەھمەت ئېيتىمەن، دېيىلمەيدۇ. چۈنكى،

(1) سۈرە ئىنسان 2 - ئايەت.

باتۇرلۇق بولسا خاس سۈپەتتۇر. شۇڭا ئۇنىڭ سېخىلىقى ۋە ياخشىلىقى قىلغانلىقىغا رەھىمەت ئېيتىمەن، دېيىلىدۇ.

ئەبۇنەسر ئىسمائىل ئىبنى ھامماد جەۋھەرى مۇنداق دەيدۇ: «مەدەھىيە» كەمىستىشنىڭ قارشىسىدۇر. بىر ئادەمنى مەدەھىيىلىدىم، دېگەنلىك ئۇ ئادەم مەدەھىيىلەنگۈچى دېگەنلىكتۇر. ئۇ «رەھىمەت ئېيتماق» دېگەن سۆزدىن كەڭ مەنىسىدۇر. چۈنكى رەھىمەت، ياخشىلىق قىلغان ئادەمنىڭ ياخشىلىقى ئۈچۈنلا بولىدۇ.

سەلەپ ئالىملىرىنىڭ «مەدەھىيە» توغرىسىدا قىلغان سۆزلىرى

ئەبۇمۇئەممەر، ھەفسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئەلدىن (ئۇنىڭ يېنىدا بىر مۇنچە ئادەملەر بار ئىدى) «لائىلاھە ئىللەللاھۇ» (اللە تائالادىن باشقا ھېچقانداق ئىبادەتكە لايىق زات يوق)، «سۇبھانەللاھ» (اللە نى ھەممە كەمچىلىكتىن پاك دەپ تونۇيمىز) ۋە «ئاللاھۇ ئەكبەر» (اللە ئەڭ بۈيۈك) دېگەن سۆزنىڭ مەنىلىرىنى بىلدۈرۈپ، لېكىن «ئەلھەمدۇلىللاھ» نىڭ مەنىسى نېمە؟ دەپ سورىدى. ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: بۇ اللە ئۆزى ئۈچۈن ياخشى كۆرگەن ۋە رازى بولغان، (ۋە ئۇنىڭ باشقىلار تەرىپىدىن) دېيىلىشى ياخشى كۆرۈلگەن بىر سۆزدۇر دەپ جاۋاب بەردى. ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ: «ئەلھەمدۇلىللاھ» مەدەھىيە سۆزىدۇر. ئەگەر بەندە: «ئەلھەمدۇلىللاھ» دېسە اللە: بەندەم، مېنى مەدەھىيىلىدى دەيدۇ.

«أَلْحَمْدُ لِلَّهِ» دېگەن سۆزنىڭ پەزىلەتلىرى توغرىسىدا

ئىمام ئەھمەد، ئەسۋەد ئىبنى سەرىئىنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئى اللە نىڭ پەيغەمبىرى! مەن سەندىن پەرۋەردىگارىمنى ماختايدىغان بىر سۆزنى ماڭا ئۆگىتىپ قويۇشىڭنى سورايمەن» دېگەن ئىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سېنىڭ پەرۋەردىگارىڭ ھەقىقەتەن «ئەلھەمدۇلىللاھ» دېيىشىڭنى ياخشى كۆرىدۇ» دېدى.

ئىمام تىرمىزى، نەسەئى ۋە ئىبنى ماجىلەر، جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئەڭ كاتتا زىكىر «لائىلاھە ئىللەللاھۇ» دېگەن سۆزدۇر. ئەڭ ياخشى دۇئا «ئەلھەمدۇلىللاھ» (يەنى اللە غا گۈزەل مەدەھىيەلەر بولسۇن) دېيىشتۇر».

ئىبنى ماجە، ئەنەس ئىبنى مالىك رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «اللە ئەگەر بەندىگە بىر نېمەت بەرگەن چاغدا بەندە «ئەلھەمدۇلىللاھ» دېسە، بۇ سۆزنى دېيىش ئارقىلىق اللە تائالاغا قايتۇرغان شۈكرىسى اللە تائالادىن ئالغان نېمىتىدىن ئېشىپ كېتىدۇ».

ئىبنى ماجە، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: بەندىلەرنىڭ ئىچىدىن بىر بەندە: «ئى پەرۋەردىگارىم! سېنىڭ كاتتىلىقىڭغا ۋە قۇدرىتىڭنىڭ چوڭلىقىغا لايىق مەدەھىيە بولسۇن!»⁽¹⁾ دېسە، ئىككى پەرىشتە بۇ مەدەھىيە سۆزىنى قانداق يېزىشنى بىلەلمەيدىغان دەرىجىدە ئاجىز كېلىپ، اللە نىڭ دەرگاھىغا ئۆرلەپ: «ئى پەرۋەردىگارىمىز! بىر بەندە قانداق يېزىشىمىزنى بىلەلمەيدىغان بىر مەدەھىيە سۆزىنى قىلدى» دەيدۇ. اللە بەندىسىنىڭ دېگەن

(1) يارەببى لەكەلھەمدۇ كەما يەنەغى لىجالالى ۋەجھىكە ۋە ئەزىمى سۇلتانىك.

سۆزىنى بىلىپ تۇرسىمۇ: «مېنىڭ بەندەم نېمە دېدى؟» دەپ سورىدى. ئۇ ئىككى پەرىشتە: «ئى پەرۋەردىگارىمىز! ئۇ بەندە "ئى پەرۋەردىگارم سېنىڭ كاتتىلىقىغا، قۇدرىتىڭنىڭ چوڭلىقىغا لايىق مەدھىيە بولسۇن" دېدى» دەيدۇ. ئۇ ئىككى پەرىشتەگە: «بەندەمنىڭ سۆزىنى شۇ پېتى يېزىڭلار، ئۇنىڭ مۇكاپىتىنى ئۆزۈم بېرىمەن» دەيدۇ.

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ دىكى "ئەل" (يەنى ئەلىق، لام) ھەرپىنىڭ ھەممە مەدھىيەلەرنى ئۆز

ئىچىگە ئالدىغانلىقى توغرىسىدا

"﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ دىكى "ئەل" (ئەلىق، لام) تۆۋەندىكى ھەدىستە زىكىر قىلىنغان مەدھىيەلەرنىڭ ھەممە تۈرلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇ ھەدىس: «ئى ئالەم ھەممە مەدھىيە ساڭا بولسۇن، پۈتۈن ئىگىدارچىلىق ساڭا خاستۇر، ھەممە ياخشىلىق سېنىڭ قولۇڭدىن دۇر ۋە ھەممە ئىش سەن تەرەپكە قايتىدۇ»⁽¹⁾.

﴿رَبِّ﴾ دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى توغرىسىدا

"رَبِّ" دېگەن سۆز، ئىگە بولغۇچى دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. بۇ سۆز ئەرەب تىلىدا خوجايىغا ۋە ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىشتا ھوقۇق يۈرگۈزگۈچىگە ئىشلىتىلىدۇ. ئالەم ئاللاغا مۇشۇ مەنىلەرنىڭ ھەممىسى لايىق كېلىدۇ. "رَبِّ" دېگەن سۆز ئالەم ئاللا تائالادىن باشقا بىرسىگە ئىشلىتىلمەيدۇ. ئالەم تائالادىن باشقا بىرسىگە ئىشلەتمەكچى بولساق "رەببۇددار" (يەنى قورونىڭ خوجايىنى) دېگەندەك باشقا بىر ئېنىقلىغۇچى سۆز بىلەن قوشۇپ ئىشلىتىلىدۇ. "رَبِّ" دېگەن سۆز ئالەم نىڭ بۈيۈك ئىسىملىرىدىن دۇر دېگەن كۆز قاراشلارمۇ بار.

﴿الْعَلَمِينَ﴾ دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى توغرىسىدا

"ئالەمىن" بولسا "ئالەم" دېگەن سۆزنىڭ كۆپلۈكى، ئالەم دىن باشقا پۈتۈن مەۋجۇداتلارنىڭ تۈرى "ئالەم" بولىدۇ. "ئالەملەر" دېگەن ئاسمانلاردىكى، زېمىندىكى ۋە دېڭىز - ئوكيانلاردىكى ھەممە مەخلۇقاتلار ئالەملەر بولىدۇ. ھەر بىر ئەسىر ۋە ھەر بىر زامانداش كىشىلەرمۇ بىر "ئالەم" دەپ ئاتىلىدۇ. ئىمام فەررا ۋە ئەبۇئەبىدە مۇنداق دەيدۇ: "ئالەم" دېگەن ئىنسان، جىن، پەرىشتىلەر ۋە شەيتانلاردەك ئەقىل بېرىلگەن نەرسىلەردىن ئىبارەتتۇر. ھايۋاناتلار "ئالەم" دەپ ئاتالمايدۇ».

زەيد ئىبنى ئەسلىمە ۋە ئەبۇمەھس مۇنداق دەيدۇ: ھەممە جانلىق نەرسە "ئالەم" بولىدۇ.

قەتادە: ﴿ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى﴾ دېگەن ئايەتتىكى "ئالەملەر" توغرىسىدا دۇنيادىكى

نەرسىلەرنىڭ ھەر بىر تۈرى بىر ئالەم دېيىلىدۇ، دەيدۇ.

زۇجاج "ئالەم" دېگەن: ئالەم دۇنيا ۋە ئاخىرەت ئۈچۈن ياراتقان ھەممە نەرسىدۇر، دەيدۇ. ئىمام قۇرتۇبى

بۇ سۆزگە قوشۇلدى، چۈنكى، بۇ مەنا پۈتۈن ئالەمنى ئۆز ئىچىگە ئالغۇچىدۇر. مۇشۇ مەزمۇن توغرىسىدا ئالەم

تائالا مۇنداق دېگەن: ﴿پىرئەۋن ئىيتتى: «ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى دېگەن نېمە؟» مۇسا ئىيتتى: «ئۇ

(1) بىر كىشى «ئەلھەمدۇ لىللاھ» دېسە، ھەدىستە تىلغا ئېلىنغان مەدھىيەلەرنىڭ ھەممىسىنى دېگەندەك بولىدۇ.

ئاسمانلارنىڭ، زېمىننىڭ ۋە ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى پۈتۈن مەخلۇقاتلارنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر. ئەگەر سىلەر ھەقىقىي ئىشىنىدىغان بولساڭلار»⁽¹⁾.

«ئالەم» دېگەن ئالامەت دېگەن سۆزدىن كېلىپ چىققان، چۈنكى، ھەر بىر ئالەم ئۆزىنىڭ ياراتقۇچىسى ۋە ياسىغۇچىسى بارلىقىنى ۋە ئۇنىڭ بىر ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇرىدىغان بىر ئالامەتتۇر.

﴿الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ توغرىسىدا

بۇ ئىككى سۆزنىڭ مەنىسى، كېلىپ چىقىشى ۋە ئارىسىدىكى پەرقلەرنى يۇقىرىدا «بىسىمىلاھىر رەھمانىر رەھىم» توغرىسىدا توختالغاندا سۆزلەپ ئۆتكەن ئىدۇق. ئىمام قۇرتۇبى مۇنداق دەيدۇ: «اللھ ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى» دېگەن سۆزدىن كېيىن ئۆزىنى «ناھايتى شەپقەتلىك ۋە مېھرىبان» دېگەن سۆزى بىلەن سۈپەتلىدى. سەۋەبى، اللھ نىڭ تۆۋەندىكى ئايەتلىرىدىكىدەك قورقۇتقاندىن كېيىنلا رىغبەتلەندۈرۈش ئۈچۈندۇر.

اللھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۇھەممەد! مېنىڭ (مۆمىن) بەندىلىرىمگە خەۋەر قىلغىنىكى، مەن تولىمۇ مەغپىرەت قىلغۇچىمەن، ناھايتى رەھىم قىلغۇچىمەن. مېنىڭ ئازابىم قاتتىقتۇر﴾⁽²⁾.
اللھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿پەرۋەردىگارىڭ (ئاسىيلىق قىلغۇچىلاردىن) ئەلۋەتتە تېز ھېساب ئالغۇچىدۇر، (ئىتائەت قىلغۇچىلارنى) ئەلۋەتتە مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، (ئۇلارغا) ناھايتى مېھرىباندۇر﴾⁽³⁾.

«رەببىئالەمىين» دىكى «رەب» دېگەن سۆز بەندىلەرنى قورقۇتۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالغان سۆزدۇر. اللھ نىڭ «رەھمانىر رەھىم» دېگەن سۆزى (بەندىلەرنى ئۆزىنىڭ مېھرىبان، شەپقەت ئىگىسى ئىكەنلىكى بىلەن) رىغبەتلەندۈرۈش ئۈچۈندۇر.

ئىمام مۇسلىم، ئەبۇھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «مۆمىن بەندە، اللھ نىڭ قانچىلىك ئازابى بارلىقىنى بىلگەن بولسا، ئۇلارنىڭ بىرىمۇ ئۇنىڭ جەننىتىگە كىرىشىنى تەمە قىلالمايتتى. كاپىر اللھ نىڭ قانچىلىك رەھىمىنىڭ بارلىقىنى بىلگەن بولسا، ئۇلارنىڭ بىرىمۇ ئۇنىڭ رەھىمىدىن ئۈمىد ئۈزمەيتتى»⁽⁴⁾.

﴿قىيامەت كۈنىنىڭ ئىگىسىدۇر﴾ دېگەن ئايەتتە «ئىگە بولۇشنى» قىيامەت كۈنىگە خاس

قىلىشنىڭ سەۋەبى توغرىسىدا

قىيامەت كۈنىگە ئىگە بولغۇچى دېگەنلىك، باشقىسىغا ئىگە بولمايدۇ دېگەنلىك ئەمەس. چۈنكى، بىز يۇقىرىدا اللھ تائالانى ھەممە ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى، دەپ ئۆتتۇق. اللھ تائالانىڭ بۇ پەرۋەردىگارىلىق سۈپىتى دۇنيا ۋە ئاخىرەتكە ئورتاقتۇر. بۇ يەردە ئىگىدارچىلىقنىڭ قىيامەت كۈنىگە خاس

(1) سۈرە شۇئەرا 23 — 24 - ئايەتلەر.

(2) سۈرە ھىجر 49 — 50 - ئايەتلەر.

(3) سۈرە ئەئىم 165 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(4) يۇقىرىقى ئايەت ۋە ھەدىسلەردە اللھ نىڭ ئازابىغا مۇناسىۋەتلىك سۆز بۇرۇن كەلسە، ئارقىدىنلا ئۇنىڭ رەھىمىگە مۇناسىۋەتلىك سۆزلەر كەلدى. بۇرۇن اللھ نىڭ رەھىمىگە مۇناسىۋەتلىك سۆزلەر كەلسە، ئارقىدىنلا ئۇنىڭ ئازابىغا مۇناسىۋەتلىك سۆزلەرنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆردۈق. مانا بۇ قورقۇتۇش ۋە قىزىقتۇرۇشتۇر.

بولۇپ كېلىشى، قىيامەت كۈنىدە ئالەم نىڭ رۇخستىسىز ھېچقانداق ئادەم بىر نەرسىنى داۋا قىلالمايدىغانلىقى ۋە ھېچقانداق سۆز قىلىشقا پىتىنالمىدىغانلىقى ئۈچۈندۇر.

ئالەم تائالا بۇ توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: ﴿جىبرىئىل ۋە پەرىشتىلەر سەپ بولۇپ تۇرۇپ كېتىدىغان كۈنىدە (يەنى قىيامەتتە)، ئۇلار (نىڭ ئارىسىدا) مېھرىبان ئالەمنىڭ ئىزىگە ئېرىشكەن ۋە توغرا سۆزنى قىلغانلاردىن باشقا ھېچبىرىنىڭ سۆز قىلىشىغا بولمايدۇ﴾⁽¹⁾.

ئالەم تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿مەرھەمەتلىك ئالەم نىڭ ئۇلۇغلىقى ۋە ھەيۋىتىدىن قورقۇپ، بارلىق ئاۋازلار بېسىقلىنىدۇ، پىچىرلاشقاندىن باشقىنى ئاڭلىمايسەن﴾⁽²⁾.

ئالەم تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿قىيامەت كۈنى بولغاندا، ھەرقانداق ئادەم پەقەت ئالەم دىن ئىجازەت بولغاندىلا سۆزلەيدۇ، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بەتەخت بولىدۇ، بەزىلىرى سائادەتمەن بولىدۇ﴾⁽³⁾.

زەھھاك، ئىبنى ئابباسنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «﴿قىيامەت كۈنىنىڭ ئىگىسى﴾ دېگەن ئايەتنىڭ مەنىسى، بىر ئادەم دۇنيادا ھۆكۈم قىلىشقا ئىگە بولالسىمۇ، قىيامەت كۈنى ئالەم نىڭ ئالدىدا ھۆكۈم قىلىشقا ئىگە بولالمايدۇ، دېگەنلىكتۇر».

﴿يَوْمِ الْآزْمِ﴾ دېگەن ئايەتنىڭ مەنىسى توغرىسىدا

﴿يَوْمِ الْآزْمِ﴾ دېگەن، كىشىلەردىن ھېساب ئالدىدىن كۈندۈر. ئۇ قىيامەت كۈنىدۇر. يەنى كىشىلەر دۇنيادا قىلغان ئەمەللىرى ياخشى بولسا ياخشى مۇكاپات بىلەن، يامان بولسا ئالەم كەچۈرۈۋەتكەن كىشىدىن باشقىسى جازالىنىدىغان كۈندۇر. ساھابىلار، تائىبىنلار ۋە سەلەف ئالىملىرىمۇ بۇ ئايەتنىڭ مەنىسى توغرىسىدا شۇنداق دېدى.

ئالەم ھەقىقىي پادىشاھ ۋە پادىشاھلارنىڭ پادىشاھىدۇر

ئالەم ھەقىقىي پادىشاھتۇر. ئالەم تائالا بۇ توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئالەم دىن باشقا ھېچ مەبۇد (بەرھەق) يوقتۇر، ئۇ (مۇتلەق) پادىشاھتۇر (يەنى پۈتۈن مەخلۇقاتنىڭ مالىكىدۇر)، پاكىتۇر (يەنى ھەممە نۇقساندىن پاكىتۇر)، (مۆمىنلەرگە) سالامەتلىك بېغىشلىغۇچىدۇر﴾⁽⁴⁾.

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، ئەبۇھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىر كىم ئۆزىگە پادىشاھلارنىڭ پادىشاھى دەپ ئىسىم قوللانغان بولسا، ئۇ ئىسىم ئالەم نىڭ ئالدىدا ئەڭ خار ئىسىمدۇر. ئالەم دىن باشقا ھەقىقىي پادىشاھ يوقتۇر».

ئىمام بۇخارى ۋە مۇسلىم، ئەبۇھۈرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئالەم زېمىنى يىغىدۇ، ئاسماننى ئوڭ قولى بىلەن قاتلايدۇ، ئاندىن: «مەن ھەقىقىي پادىشاھ، قېنى زېمىننىڭ پادىشاھلىرى؟ قېنى زالىملار؟ قېنى ھاكاۋۇر، چوڭچىلار؟» دەپ نىدا قىلىدۇ».

ئالەم تائالا قىيامەت كۈنى مۇنداق دەيدۇ: «بۈگۈن پادىشاھلىق كىمگە خاس؟ غالىپ بىر ئالەم غا خاستۇر»⁽¹⁾.

(1) سۈرە نەبە 38 - ئايەت.

(2) سۈرە تاھا 108 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(3) سۈرە ھۇد 105 - ئايەت.

(4) سۈرە ھەشر 23 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

دۇنيادا ئاللا تائالادىن باشقىسىنى پادىشاھ دەپ ئاتىغانلىق ئۇنىڭ كۆچمە مەنىسىنى قوللانغانلىقىدۇر. ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿پەيغەمبىرى ئۇلارغا: «ئاللا ھەقىقەتەن سىلەرگە تالۋىنى پادىشاھ قىلىپ ئەۋەتتى» دەيدۇ﴾⁽²⁾.
يەنە ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاللا ئۆز ۋاقتىدا ئىچىڭلاردا نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى بارلىققا كەلتۈردى. سىلەردىن پادىشاھلار قىلدى﴾⁽³⁾.

﴿يَوْمَ الْآلَيْنِ﴾ نىڭ مەنىسى توغرىسىدا

«يەۋمىدىن» دېگەن جازا ۋە ھېساب كۈنى، دېگەن بولىدۇ. ئاللا تائالا بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: ﴿شۇ كۈندە ئاللا ئۇلارغا تولۇق تېگىشلىك جازاسىنى بېرىدۇ﴾⁽⁴⁾. ھەدىستە مۇنداق دېيىلگەن: «ياخشى كىشى ئۆزىدىن ھېساب ئېلىنىدىغان، ئاخىرەت ئۈچۈن ئىشلىگەن كىشىدۇر».

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ، ئۇ بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: سىلەردىن ھېساب ئېلىنىشتىن بۇرۇن ئۆزەڭلەردىن ئۆزەڭلەر، ھېساب ئىلىڭلار! سىلەر ئۆلچىنىشتىن بۇرۇن ئۆزەڭلەرنى ئۆزەڭلەر ئۆلچەڭلەر! سىلەرنىڭ ھەر قانداق بىر ئىشىڭلار مەخپىي بولۇپ قالمايدىغان زاتقا دەھشەتلىك بىر ئۇچرىشىش ئۈچۈن تەييارلىق قىلىڭلار!

ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿بۇ كۈندە سىلەر (ئاللا غا) (ھېساب بېرىش ئۈچۈن) توغرىلىنىسىلەر، سىلەر ھېچقانداق بىر سىرنى يوشۇرۇپ قالالمايسىلەر﴾⁽⁵⁾.

﴿رەببىمىز) ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز ۋە سەندىنلا ياردەم سورايمىز!﴾ دېگەن ئايەتنىڭ لۇغەت

مەنىسى ۋە ئىستىلاھ مەنىسى توغرىسىدا

ئەرەب تىلىدا ئىبادەت دېگەن سۆز بويىسۇنۇش دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. شەرئەتتە «ئاللا نى ھەقىقىي ياخشى كۆرۈش، ئۇنىڭغا بويىسۇنۇش ۋە ئۇنىڭدىن ھەقىقىي قورقۇش» نى ئىبادەت دەپ ئاتايدۇ: ﴿رەببىمىز) ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز، سەندىنلا ياردەم سورايمىز﴾ دېگەنلىك ئاللا تائالاغا تولۇق بويىسۇنۇشتۇر. ئىسلام دىنىنىڭ پۈتۈن ئەھكامى مۇشۇ ئىككى سۆزگىلا مۇجەسسەملەشكەن. بۇ توغرىسىدا سەلەپ ئالىملارنىڭ بەزىسى: «فاتىھە سۈرىسى «قۇرئان» نىڭ سىرىدۇر، فاتىھەنىڭ سىرى ﴿رەببىمىز) ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز، سەندىنلا ياردەم سورايمىز﴾ دېگەن ئايەتتۇر. بىرىنچىدىن: ﴿رەببىمىز) ساڭىلا ئىبادەت قىلىمىز﴾ دېگەن، شېرىك ئىشلاردىن ساقلىنىپ ئاللا تائالانىڭ بىر ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشتۇر. ئىككىنچىدىن: ﴿سەندىنلا ياردەم سورايمىز﴾ دېگەن ئۆزىنىڭ ئاجىزلىقىنى ئېتىراپ قىلىپ، ئۆزىنى ئاللا تائالاغا تاپشۇرۇشتۇر «دەيدۇ. تۆۋەندىكى ئايەتلەرمۇ شۇ مەنىنى تەستىقلايدۇ. ئاللا تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئاللا غا ئىبادەت قىلغىن ۋە ئاللا غا تەۋەككۈل قىلغىن (يەنى ھەممە ئىشىڭنى ئاللا غا تاپشۇرغىن). پەرۋەردىگارىڭ قىلىۋاتقان ئىشلىرىڭلاردىن غاپىل ئەمەستۇر﴾⁽¹⁾.

(1) سۈرە غافىر 16 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە بەقەرە 247 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(3) سۈرە مائىدە 20 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(4) سۈرە نۇر 25 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(5) سۈرە ھاققە 18 - ئايەت.

يەنە اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئېيتقىنكى، «ئۇ ناھايىتى مېھرىبان اللہ دۇر، ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتتۇق ۋە ئۇنىڭغا تەۋەككۈل قىلدۇق﴾⁽²⁾.

اللہ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇ مەشرىقنىڭ ۋە مەغربىنىڭ پەرۋەردىگارىدۇر، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ ئىلاھ يوقتۇر، ئۇنى ھامىي قىلىۋالغىن (يەنى ھەممە ئىشنى ئۇنىڭغا تاپشۇرغىن)﴾⁽³⁾.

سۈرە فاتھەنىڭ بېشىدىن تارتىپ تاكى ﴿رەببىمىز﴾ ساغلام ئىبادەت قىلىمىز، سەندىنلا ياردەم سوراپىمىز﴾ دېگەن ئايەتكە قەدەر ئۈچىنچى شەخسكە خىتاب قىلغان شەكىلدە داۋاملىشىپ اللہ غا مەدھىيە ئېيتىش ئارقىلىق گويىكى ئۇ اللہ تائالانىڭ ئالدىدا ﴿رەببىمىز﴾ ساغلام ئىبادەت قىلىمىز، سەندىنلا ياردەم سوراپىمىز﴾ دەپ ئىككىنچى شەخس سۈپىتىدە جۈملىنىڭ قاراتمىلىقىنى ئۆزگەرتىدۇ.

(1) سۈرە ھۇد 123 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە مۇلك 29 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(3) سۈرە مۇزەمىل 9 - ئايەت.

سۇرە "فاتىھە" الله تائالاغا بولغان مەدھىيىدۇر، شۇڭا ئۇنى نامازدا ئوقۇشنىڭ ۋاجىب ئىكەنلىكى

توغرىسىدا

الله سۇرە فاتىھەنىڭ بېشىدا، ئۆزىنى - ئۆزى چىرايلىق سۈپەتلىرى بىلەن ماختىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، بەندىلىرىنىمۇ شۇ سۈپەتلەر بىلەن ئۆزىنى ماختاشقا تەۋسىيە قىلدى. شۇڭا، بۇ سۈرەنى ئوقۇيالايدىغان تۇرۇپ نامازدا بۇ سۈرەنى ئوقۇمىغان ئادەمنىڭ نامىزى دۇرۇس بولمايدۇ⁽¹⁾. ئۇبادە ئىبنى سامىت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «قۇرئاننىڭ باشلىنىشى بولغان "فاتىھە" نى ئوقۇمىغان ئادەمنىڭ نامىزى ناماز ئەمەس».

ئىمام مۇسلىم، ئەبۇھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ "ھەدىس قۇددىسىدا" مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «الله، مەن نامازنى مەن بىلەن مېنىڭ بەندەمنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىككىگە بۆلدۈم. بەندەم تىلىگىنىگە ئېرىشىدۇ. ئەگەر بەندە ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دېسە، الله بەندەم ماڭا ھەمدى ئېيتتى دەيدۇ. ئەگەر بەندە ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ دېسە، الله بەندەم ماڭا سانا ئېيتتى دەيدۇ. ئەگەر بەندە ﴿مِثْلَ يَوْمِ آلِ دِينَ﴾ دېسە، الله بەندەم مېنى ئۇلۇغلىدى ۋە ئۆزىنى ماڭا تاپشۇردى دەيدۇ. ئەگەر بەندە ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ دېسە، الله بۇ مەن بىلەن مېنىڭ بەندەمنىڭ ئارىلىقىدىكى ئىلاھى مۇناسىۋەتنىڭ تۇرغۇزۇلغانلىقىدۇر. بەندەم تىلىگىنىگە ئېرىشىدۇ، دەيدۇ. ئەگەر بەندە ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ دېسە، الله بۇ بەندەم ئۈچۈن بولۇپ، بەندەم تىلىگىنىگە ئېرىشىدۇ دەيدۇ». ئىمام مۇسلىم ۋە نەسەئىنىڭ يەنە بىر رىۋايىتىدە مۇنداق رىۋايەت قىلىنغان: «بۇ نامازنىڭ يېرىمى ماڭا، يېرىمى بەندەمگە بولۇپ، بەندەم تىلىگىنىگە ئېرىشىدۇ».

الله نىڭ «ئۆلۈھىيەت» سۈپىتىنى بىر دەپ تونۇش توغرىسىدا

زەھھاك ئىبنى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «(رەببىمىز) ساڭلا ئىبادەت قىلىمىز» دېگەن ئايەت بولسا، ئى پەرۋەردىگارىم! بىز سېنى بىر دەپ تونۇيمىز، سەندىنلا قورقىمىز، سېنىڭ رەھىمتىڭنى ئۈمىد قىلىمىز! دېگەنلىك بولىدۇ».

الله نىڭ "رۇبۇبىيەت" سۈپىتىنى بىر دەپ تونۇش توغرىسىدا

«سەندىنلا ياردەم سورايمىز» دېگەن ئايەت، ئى الله بىزنى ساڭا بويسۇنۇشقا مۇۋەپپەق قىلىشىڭنى ۋە بىزنىڭ بارلىق ئىشلىرىمىزغا ياردەم بېرىشىڭنى تىلەيمىز دېگەنلىكتۇر. قەتادە «الله تائالا نىڭ (رەببىمىز) ساڭلا ئىبادەت قىلىمىز» دېگەن ئايەتتە ئىبادەتنى پەقەت الله غىلا خالىس قىلىشقا ۋە ئىشلاردا الله دىنلا ياردەم سوراشقا بۇيرۇيدۇ». دېدى.

الله (رەببىمىز) ساڭلا ئىبادەت قىلىمىز» دېگەن ئايەتنى «سەندىنلا ياردەم سورايمىز» دېگەن ئايەتتىن بۇرۇن كەلتۈردى. چۈنكى، ئەسلى مەقسەت الله تائالاغا ئىبادەت قىلىشتۇر. الله تائالادىن ياردەم سورا، ئىبادەت قىلىشقا ۋاستە بولغانلىقى ئۈچۈندۇر. شۇڭا ئەسلى بولغان ئىبادەت، ۋاستە بولغان ياردەمدىن ئىلگىرى كەلتۈرۈلدى.

(1) بۇ ھەقتىكى كۆز قاراشلار يۇقىرىدا «نامازدا سۇرە فاتىھەنى ئوقۇش توغرىسىدا» دېگەن تېمىدا سۆزلەنگەن.

اللہ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئەڭ شەرەپلىك ئورۇنلاردا "بەندەم" دەپ

ئاتىغانلىقى توغرىسىدا

اللہ پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى ئەڭ شەرەپلىك ئورۇنلاردا "بەندەم" دەپ ئاتاپ مۇنداق دەيدۇ: ﴿جىمى ھەمدۇسانا اللەغا خاستۇركى، (اللہ) بەندىسى (يەنى پەيغەمبىرى مۇھەممەد) گە توغرا، ھېچقانداق قىغىرلىق (يەنى ئىختىلاپ، زىددىيەت) بولمىغان قۇرئاننى نازىل قىلدى﴾⁽¹⁾.
اللہ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللەنىڭ بەندىسى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام) اللەغا ئىبادەت قىلىشقا تۇرغاندا، (قۇرئان تىخاش ئۈچۈن) جىنلار (ئولشىپ) ئۇنى بېسىۋېلىشقا تاس قالىدۇ﴾⁽²⁾.
اللہ تائالا يەنە مۇنداق دەيدۇ: ﴿اللە (بارچە نۇقساندىن) پاكىتۇر، ئۇ (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) قۇدرىتىمىزنىڭ دەلىللىرىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن، بەندىسىنى (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى) بىر كېچىدە مەسچىتى ھەرامدىن ئەتراپىنى بەرىكەتلىك قىلغان مەسچىتى ئەقساغا ئېلىپ كەلدى﴾⁽³⁾.
اللە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا قۇرئاننى چۈشۈرگەن، اللە تائالاغا ئىبادەت قىلىۋاتقان ۋە اللە ئىسرا⁽⁴⁾ قىلدۇرغان، ئۈچ ئورۇندا مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنى "بەندەم" دەپ ئاتىغان.

ئادەم سىقىلىش ھېس قىلغاندا ئىبادەت قىلىشقا تەۋسىيە قىلغانلىقى توغرىسىدا

اللە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى ئۇنىڭغا قارشى تۇرغان كاپىرلارنىڭ بوھتانلىرىدىن دىلى سىقىلىپ كەتكەندە اللە تائالاغا ئىبادەت قىلىشقا بۇيرۇپ مۇنداق دېدى: ﴿بىز ئۇلارنىڭ سۆزلىرىدىن يۈرىكىڭنىڭ سېقىلىۋاتقانلىقىنى ئوبدان بىلىمىز. پەرۋەردىگارغا ھەمدۇ ۋە تەسبىھ ئېيتىش ھەم سەجدە قىلغۇچىلاردىن بولغىن. سەن ئۆزۈڭگە ئۆلۈم كەلگەنگە (يەنى ئەجلىڭ يەتكەنگە) قەدەر پەرۋەردىگارغا ئىبادەت قىلغىن﴾⁽⁵⁾.

﴿بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن﴾ دېگەن ئايەتنى اللە تائالانى مەدھىيەلەپ ۋە سۈپەتلەپ

بولغاندىن كېيىن كەلتۈرۈشنىڭ ھېكمىتى توغرىسىدا

ھەممە ھاجەتلەر سورىلىدىغان اللە نى سۈرە «فاتھە» نىڭ بېشىدا مەدھىيلىگەندىن كېيىن، اللە نامازنى ئىككى بۆلەككە بۆلدۈم، ئۇنىڭ بىر بۆلۈكى ماڭا يەنە بىر بۆلۈكى بەندەمگە، بەندەمگە تىلىگىنى بېرىلىدۇ دېگەندەك ھاجەتلىرىمىزنى مۇشۇ ئورۇندا سورىشىمىز تامامەن ئۇيغۇندۇر. ئالدى بىلەن ئۆزىنىڭ تىلەكلىرىنى تىلەيدىغان زاتنى مەدھىيەلەپ، ئاندىن ئۆزىنىڭ ۋە مۆمىن قېرىنداشلىرىنىڭ تىلەكلىرىنى اللە نىڭ ﴿بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن﴾ دېگەن ئايىتى بىلەن تىلەش، تىلىگۈچىنىڭ ئەڭ مۇۋاپىق ئۇسۇلىدۇر. چۈنكى، شۇنداق قىلىش اللە نىڭ ھاجەتلىرىمىزنى ئاڭلاپ، تىلەكلىرىمىزنى ئىجابەت قىلىشىغا ئەڭ يېقىندۇر. شۇڭا ھاجەتلىرىمىزنى تىلىگەندە مۇشۇ يولنى تۇتۇشىمىزنى مېھرىبان اللە بىزگە كۆرسەتتى.

(1) سۈرە كەھق 1 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە جىن 19 - ئايەت.

(3) سۈرە ئىسرا 1 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(4) بىر كېچىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى مەككىدىكى بەيتۇل ھەرەمدىن، پەلەستىندىكى بەيتۇلئۇقەددەسكە سەپەر قىلدۇرغانلىقى ئىسرا دەپ ئاتىلىدۇ.

(5) سۈرە ھىجر 97 — 99 - ئايەتكىچە.

اللہ تائالادىن تىلەك تىلەش بىر نەچچە خىل رەۋىشتە بولىدۇ. مۇسا ئەلەيھىسسالام اللہ نىڭ: ﴿مۇسا ئۇلارنىڭ قوبىلىرىنى سۇغۇرۇپ بەردى، ئاندىن ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ (بىر دەرەخنىڭ) سايىسىگە بېرىپ (ئولتۇرۇپ): «پەرۋەردىگارىم! ماڭا رىزىقتىن نېمىنىلا بەرسەڭ، مەن ھەقىقەتەن ئۇنىڭغا موھتاج» دېدى﴾⁽¹⁾ دېگەن ئايىتىدە تىلگەندەك، تىلگۈچىنىڭ ئەھۋالى ۋە ئۇنىڭ ئېھتىياجىغا ئوتتۇرىغا بىۋاسىتە قويۇلدى. بەزى تىلەش تىلگۈچىنىڭ ئەھۋالى ۋە ئۇنىڭ ئېھتىياجىغا ئۇقتۇرۇش بىلەن بىرگە يۇنۇس ئەلەيھىسسالام اللہ نىڭ: ﴿(پەرۋەردىگارىم) سەندىن بۆلەك ھېچ مەۋد (بەرھەق) يوقتۇر، سەن (جىمى كەمچىلىكلەردىن) پاكئۆرسەن، مەن ھەقىقەتەن (ئۆز نەپسىمگە) زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن بولىدۇم» دەپ نىدا قىلدى﴾⁽²⁾ دېگەن ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان، بىر نەرسە تىلىنىدىغان زاتنى ياخشى سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلەپ بولغاندىن كېيىن، تىلگۈچى ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى بايان قىلىپلا قويىدۇ. بەزى تىلەش تىلگۈچى ئىجابەت قىلىدىغان كىشىنى ماختاش بىلەنلا ئىپادىلىنىدۇ.

ھىدايەت “توغرا يول” دېگەن سۆزنىڭ مەنىسى توغرىسىدا

“ھىدايەت” دېگەن توغرا يولغا باشلاش دېگەنلىك بولىدۇ. ئىمام ئەبۇجەئفىر ئىبنى جەرر “توغرا يول” نىڭ مەنىسى توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: پۈتۈن ئالىملار بۇ سۆزنىڭ مەنىسى بولسا ئەگرى توقىيى يوق، تۈپتۈز يول دېگەن كۆز قاراشتا بىرلىككە كەلدى ۋە ئەرەبلەرنىڭ ھەممىسى “توغرا يول” نى مۇشۇ مەنىدە ئىشلىتىپ كەلدى.

جرر ئىبنى ئەتىيە خەتەفى ئۆزىنىڭ تۆۋەندىكى شېئىرىدىمۇ مۇشۇ مەنىدە ئىشلىتىپ كەلدى:

باشقا يوللار گەر بولسىمۇ ئەگرى - توقاي،

مۆمىننىڭ باشلىقى تۈز ماڭار قايماي.

بۇنىڭدىن باشقا “توغرا يول” نىڭ تۈز يول مەنىسىدە كېلىدىغانلىقىغا ئائىت دەلىللەرمۇ ناھايىتى كۆپ. ئەسلىدە “توغرا يول” تۈز مەنىدە ئىشلىتىلىدۇ. لېكىن ئەرەبلەر تۈز ياكى ئەگرى دېگەن سۈپەتلەر بىلەن سۈپەتلىنىدىغان ھەر قانداق سۆز ۋە ئىش - ھەرىكەت ئۈچۈن ئىشلىتىپ كەلدى. بۇ يەردە “توغرا يول” دېگەن سۆزدىن ئىسلام دىنى كۆزدە تۇتۇلىدۇ. بۇ توغرىسىدا ئىمام ئەھمەد ئىبنى سەئىدنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: ﴿اللہ تائالا توغرا يول ئۈچۈن مۇنداق مىسال كەلتۈردى، بىر يولنىڭ ئىككى چېتىدە ئىككى تام بار. ھەر ئىككى تامدا ئېچىلىپ تۇرغان ئىشىكلەر بار. ئىشىكلەردە قويۇۋېتىلگەن پەردىلەر بار. يولغا كىرىدىغان ئىشىك ئالدىدا: ئى كىشىلەر! ھەممىڭلار يولغا كىرىڭلار، يولدا تۈز مېڭىڭلار، ئېزىپ، قىيىپ كەتمەڭلەر، دەپ ئەسكەرتىپ تۇرىدىغان بىر جاكارچى بار. ئىنسان يولنىڭ ئەتراپىدىكى ئىشىكلەردىن بىرەرنى ئاچقىلى تەمشەلگەندە، يولنىڭ ئۈستى تەرىپىدىن ئۇۋال ساڭا ئۇنى ئاچما، ئەگەر ئېچىپ قالساڭ، ئۇنىڭغا كىرىپ كېتسەن، دەپ ئەسكەرتىپ تۇرىدىغان بىر جاكارچى بار. بۇ يەردىكى “يول” ئىسلام دىنىنى، “ئىككى تام” بولسا اللہ نىڭ قانۇنلىرىنى، “ئېچىلغان ئىشىك” بولسا اللہ نىڭ چەكلىگەن ئىشلىرىنى، “يولنىڭ بېشىدىكى جاكارچى” بولسا اللہ نىڭ كىتابى قۇرئانى، “يولنىڭ ئۈستىدىكى جاكارچى” بولسا، ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ دىلىدىكى اللہ نىڭ نەسىھەت قىلغۇچىسىنى كۆرسىتىدۇ.

(1) سۈرە قەسەس 24 - ئايەت.

(2) سۈرە ئەنبىيا 87 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

مۆمىننىڭ توغرا يولدا تۇرۇپ، توغرا يولنى تىلىشى توغرىسىدا

اللھ تائالاغا ئىشەنگەن ئادەم ھەر ۋاقىت نامازدا بولامدۇ ياكى نامازنىڭ سىرتىدا بولامدۇ، گەرچە ئۇ توغرا يولدا تۇرسىمۇ، يەنىلا اللھ تائالادىن ئۆزىنى توغرا يولغا باشلاشنى سورايدۇ ئارتۇقچە بولۇپ قالغانلىقىمۇ؟ ياق. ئۇنداق ئەمەس! ھەر ۋاقىت اللھ تائالادىن توغرا يولغا باشلاشنى سورىغانلىق ھەرگىزمۇ ئارتۇقچە ئەمەس. اللھ تائالاغا ئىشەنگەن ئادەم اللھ تائالادىن ئۆزىنى توغرا يولغا باشلاشنى كېچە - كۈندۈز تىلەپ تۇرىمىغان بولسا، اللھ ئۇنى شۇ توغرا يولغا باشلىمىغان بولاتتى. بەندە اللھ تائالانىڭ ئۇنى توغرا يولدا چىڭ تۇرغۇزۇشىغا ۋە داۋاملىق شۇ توغرا يولنى كۆرسىتىپ بېرىشىگە دائىم موھتاجدۇر. چۈنكى، بەندە اللھ خالىغاندىن باشقا ھېچقانداق پايدا - زىياننى كەلتۈرەلمەيدۇ. شۇڭا اللھ بەندىنى ھەر ۋاقىت ئۆزىدىن ياردەم تىلەشكە بۇيرۇيدۇ. اللھ ئۆزىدىن بىر نەرسە تىلەشكە مۇۋەپپەقىيەت قىلغان كىشى بەختلىك كىشىدۇر. چۈنكى، اللھ ئۆزىدىن بىر نەرسە تىلگۈچىنىڭ تىلىكىنى ئىجابەت قىلىشقا كىپىلىدۇر. بولۇپمۇ ئۇنىڭغا كېچە - كۈندۈز موھتاج كىشىنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىشقا ئەڭ ياخشى كىپىلىدۇر.

اللھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئى مۆمىنلەر! اللھ غا، اللھ نىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە اللھ ئۇنىڭغا نازىل قىلغان كىتابقا (يەنى قۇرئانغا) ۋە ئىلگىرى اللھ نازىل قىلغان كىتابلارغا (يەنى قۇرئاندىن ئىلگىرى نازىل قىلىنغان ساماۋى كىتابلارغا) ئىمان كەلتۈرۈڭلار﴾⁽¹⁾.

اللھ تائالا بۇ ئايەتتە مۆمىنلەرنى قايتا ئىمان كەلتۈرۈشكە بۇيرۇيدۇ. بۇ ھەرگىزمۇ ئارتۇقچە ئەمەس، چۈنكى، بۇنىڭدىن مۆمىن بەندىنىڭ شۇ ئىماندا چىڭ تۇرۇش ۋە ئىماننى كۈچلەندۈرىدىغان ياخشى ئىشلارنى قىلىشنى داۋاملاشتۇرۇش كۆزدە تۇتۇلىدۇ. اللھ ئۆزىگە ئىشەنگەن مۆمىنلەرنى تۆۋەندىكى دۇئانى ئوقۇشقا بۇيرۇيدۇ: ﴿پەرۋەردىگارىمىز! بىزنى ھىدايەت قىلغىنىڭدىن كېيىن دىللىرىمىزنى توغرا يولدىن بۇيرۇتتىڭىز، بىزگە دەرگاھىڭىزدىن رەھمەت بېغىشلىغىن، شۇبھىسىزكى، سەن (بەندىلىرىڭگە ئاتالارنى) بەكمۇ بېغىشلىغۇچىسەن﴾⁽²⁾.

شۇڭلاشقا اللھ تائالانىڭ ﴿بىزنى توغرا يولغا باشلىغىن﴾ دېگەن سۆزىنىڭ مەنىسىمۇ بىزنى توغرا يولدا مۇستەھكەم قىلساڭ، خاتا يوللاردىن ساقلىساڭ! دېگەنلىكتۇر.

﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ دېگەن ئايەت توغرىسىدا

اللھ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿كىملىرىكى اللھ غا ۋە پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىدىكەن، ئۇلار (ئاخىرەتتە) اللھ نىڭ نېمىتىگە ئېرىشكەن پەيغەمبەرلەر سىددىقلار (يەنى يۇقىرى دەرىجىلىك پەيغەمبەرلەر ۋە شېھىتلەر)، شېھىتلەر ۋە ياخشىلار بىلەن بىللە بولىدۇ، ئۇلار نېمىتىگەن ياخشى ھەمراھلار! بۇ پەزىل اللھ تەرىپىدىندۇر، اللھ (پەزىل - ئېھسانغا تېگىشلىك بولغانلارنى) بىلىشتە يېتەرلىكتۇر﴾⁽³⁾.

يەنى سەن ئىنئام قىلغان كىشىلەر، توغرا يولدا اللھ تائالاغا ئىبادەت قىلىشتا چىڭ تۇرىدىغان، اللھ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە بويسۇنىدىغان، اللھ تائالانىڭ بۇيرۇقلىرى بويىچە ئىش قىلىدىغان ۋە توسقان ئىشلىرىدىن ياندىغان كىشىلەردۇر. ”توغرا يول“ اللھ نىڭ غەزىپىگە ئۇچراپ كەتكەنلەرنىڭ يولى ئەمەس،

(1) سۈرە نىسا 136 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە ئال ئىمران 8 - ئايەت.

(3) سۈرە نىسا 69 — 70 - ئايەتكىچە.

اللہ نىڭ غەزىپىگە ئۇچرىغانلار بولسا توغرا ئەقىدىدىن يېنىپ، ھەقىقەتنى بىلىپ تۇرۇپ ئۇنىڭدىن چەتنەپ كەتكەن كىشىلەردۇر. توغرا يول ئېزىپ كەتكەنلەرنىڭ يولى ئەمەس، ئېزىپ كەتكەنلەرنىڭ يولى بولسا، ئازغۇنلۇق قايناملىرىدا ئېزىپ، ھەقىقەتنى تاپالمىغان كىشىلەردۇر. اللہ تائالانىڭ ﴿ۋە لەدداللىن﴾ دېگەن سۆزى ”لا“ ھەرىپى بىلەن كۈچلەندۈرۈلدى. بۇنداق كۈچلەندۈرۈشتىكى سەۋەب، يەھۇدىيلار (اللہ نىڭ غەزىپىگە ئۇچراپ كەتكەنلەر) ۋە خرىستىئانلار (اللہ نىڭ توغرا يولىدىن ئېزىپ كەتكەنلەر) نىڭ يولىدىن ئىبارەت ئىككى خاتا يولنى كىشىلەرگە بىلدۈرۈش ۋە ئۇنىڭدىن ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈندۇر.

اللہ نىڭ بارلىقى ۋە بىرلىكىگە ئىشەنگەن كىشىلەرنىڭ ماڭغان يولى ھەقىقەتنى بىلىش ۋە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىش بىلەن بولىدۇ. يەھۇدىيلار ھەقىقەتكە ئەمەل قىلمىدى، خرىستىئانلار ھەقىقەتنى يوقىتىپ قويدى، شۇڭا اللہ نىڭ غەزىپى يەھۇدىيلارغا، توغرا يولىدىن ئېزىپ كېتىش خرىستىئانلارغا تېگىشلىك بولدى. چۈنكى، ھەقىقەتنى تونۇپ ئۇنىڭغا ئەمەل قىلمىغان ئادەم غەزەپكە ئۇچرايدۇ. ئۇنداق كىشى ھەقىقەتنى تونۇمىغان ۋە ئەمەل قىلمىغان كىشىگە ئوخشىمايدۇ. خرىستىئانلار ھەقىقەتكە يېتىشنى ئىزدىگەن بولسىمۇ لېكىن ئۇلار ھەقىقەتنى ئۆزىنىڭ يولى بىلەن ئىزدىمىگەنلىكى ئۈچۈن، ھەقىقەتنى تاپالماي توغرا يولىدىن ئېزىپ كەتتى. يەھۇدىيلار ۋە خرىستىئانلار ھەر ئىككىلىسى ئېزىپ كەتكۈچى ۋە اللہ نىڭ غەزىپىگە ئۇچرىغۇچىلاردۇر. لېكىن يەھۇدىيلارنىڭ خاس سۈپىتى اللہ نىڭ غەزىپىگە ئۇچراشتۇر. اللہ تائالا يەھۇدىيلار توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئۇ شۇنداق (كىشىلەرنىڭ) جازاسىكى، اللہ ئۇلارنى رەھىمتىدىن يىراق قىلدى ۋە ئۇلارغا غەزەپ قىلدى﴾⁽¹⁾.

خرىستىئانلارنىڭ خاس سۈپىتى توغرا يولىدىن ئېزىپ كېتىشتۇر. اللہ تائالا خرىستىئانلار توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ: ﴿ئىلگىرى ئۆزلىرى ئازغان، نۇرغۇن كىشىلەرنى ئازدۇرغان ۋە توغرا يولىدىن ئاداشقان قەۋمنىڭ نەپسى خاھىشلىرىغا ئەگەشمەڭلار﴾⁽²⁾.

يەھۇدىيلارنىڭ اللہ نىڭ غەزىپىگە ئۇچراپ كەتكەن ۋە خرىستىئانلارنىڭ توغرا يولىدىن ئېزىپ كەتكەنلىكى توغرىسىدا نۇرغۇنلىغان ھەدىسلەر بار. تۆۋەندە بۇنىڭ بەزىلىرىنى بايان قىلىپ ئۆتىمىز. ئىمام ئەھمەد، ئەدى ئىبنى ھاتەم رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاتلىق قوشۇنلىرى كېلىپ، ھامما ئاچام ۋە شۇيەردىكى كىشىلەرنى تۇتۇپ كەتتى. ئۇلارنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ قاتار تۇرغۇزغان چاغدا، ھامما ئاچام: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! مېنىڭ ھەمراھىم يىراقلاپ كەتتى. مەن بالامدىن ئايرىلىپ قالدىم. مەن ياشىنىپ قالغان قېرى ئايالمەن. مېنىڭ قولۇمدىن ھېچ ئىش كەلمەيدۇ. ماڭا ياخشىلىق قىلغان بولساڭ، اللہ ساڭا ياخشىلىق قىلغاي، دەپتۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «سېنىڭ ھەمراھىڭ كىم؟» دەپ سوراپتۇ. ئۇ: ئەدى ئىبنى ھاتەم، دەپتۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «اللہ ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىدىن قاچقان ھېلىقى كىشى شۇمۇ؟» دەپ ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلىپتۇ (يەنى قويۇپ بەرمەكچى بوپتۇ). شۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قېشىدا بىر ئادەم بار ئىكەن، ھامما ئاچام ئۇنى ئەلى دەپ گۇمان قىلىدىكەن، ئۇ كىشى ھامما ئاچامغا: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن مېنىدىغانغا بىر ئۇلاغ سوراك، دەپتۇ. ھامما ئاچام ئۇلاغ سوراپتىكەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ئۇلاغ بۇيرۇپ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ھامما ئاچام مېنىڭ قېشىمغا كېلىپ: سەن ماڭا داداڭ قىلىپ باقمىغان بىر ئىشنى قىلىدىڭ، ئۇنىڭ قېشىغا پالانى پالانى

(1) سۈرە مائىدە 60 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۈرە مائىدە 77 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

بارغان ئىدى، ئۇنىڭدىن ياخشىلىققا ئېرىشتى، دېدى. (ئاندىن) مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىغا كەلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يېنىدا بىر ئايال ۋە كىچىك بالىلار بار ئىدى. ئۇلارنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن تۇغقانچىلىقى بار ئىدى. مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ پادىشاھ كىسرا ۋە قەيسەرگە ئوخشىمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئى ئىدى!» «ئائىلاھە ئىللەللاھ» (يەنى ئىلاھ تەن باشقا ئىلاھ يوق) دېيىشىڭدىن سېنى نېمە توستى؟ ئىلاھ تائالادىن باشقا ئىلاھ بارمۇ؟ «ئىلاھ ئەكبەر» (يەنى ئىلاھ ھەممىدىن بۈيۈك) دېيىشىڭدىن سېنى نېمە توستى؟ ئىلاھ دىن بۈيۈك نەرسىمۇ بارمۇ؟» دەپ سورىدى. ئىدى ئىبنى ھاتەم مەن ئىسلام دىنىغا كىردىم ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چىرايىدىن ئۇنىڭ خۇرسەن بولغانلىقىنى كۆردۈم، دېدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ئىلاھ نىڭ غەزىپىگە ئۇچراپ كەتكەنلەر يەھۇدىيلاردۇر. توغرا يولدىن ئېزىپ كەتكەنلەر خرىستىئانلاردۇر» دېدى.

زەيد ئىبنى ئەمر ئىبنى نەفىلىدىن مۇنداق رىۋايەت قىلىندۇ: ئۇ ۋە ئۇنىڭ بىر تۈركۈم ھەمراھلىرى ھەق دىنىنى ئىزدەپ شام دىيارىغا بارغان چاغدا، ئۇنىڭغا يەھۇدىيلار: سەن ئىلاھ نىڭ غەزىپىگە ئۇچرىمىغىچە يەھۇدىي دىنىغا كىرەلمەيسەن، دېدى. ئۇ: مەن ئىلاھ نىڭ غەزىپىدىن بەك قاچىمەن، دېدى. ئۇنىڭغا خرىستىئانلار سەن ئىلاھ نىڭ يامان كۆرىشىگە ئۇچرىمىغىچە خرىستىئان دىنىغا كىرەلمەيسەن، دېدى. ئۇ: مەن ئۇ دىنغا كىرمەيمەن، دەپ ئۇلارنىڭ تەلىۋىنى رەت قىلىپ، ئۆزىنىڭ بۇتقا چوقۇنۇش ۋە مۇشرىكلارنىڭ ئېتىقاتلىرىدىنمۇ يىراقلاشتى. ئەمما ئۇنىڭ ھەمراھلىرى خرىستىئان دىنىغا كىردى. چۈنكى، ئۇلار شۇ ۋاقىتتا خرىستىئان دىنىنى يەھۇدىي دىنىغا قارىغاندا ھەقىقەتكە يېقىن كۆرگەن ئىدى. خرىستىئان بولغانلارنىڭ ئىچىدە ۋەرەقە ئىبنى نەۋفەلمۇ بار ئىدى. نەتىجىدە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام پەيغەمبەر بولغاندىن كېيىن ئىلاھ ئۇنى ھىدايەت قىلدى. ئۇ، ئىلاھ نىڭ چۈشۈرگەن ۋەھىسىگە ئىمان كەلتۈردى.

سۈرە "فاتىھە" ئۆز ئىچىگە ئالغان مەزمۇنلار توغرىسىدا

يەتتە ئايەتتىن تەركىب تاپقان بۇ ئۇلۇغ سۈرە ئىلاھ نىڭ كاتتا سۈپەتلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ئىلاھ نىڭ گۈزەل ئىسىملىرىنى ئاتاش بىلەن ئىلاھ نى مەدھىيەلەش، ئۇلۇغلاش ۋە قىيامەت كۈنىنى ئەسلىتىش بىلەن بىرگە، ئىلاھ بەندىلىرىنىڭ ھاجەتلىرىنى پەقەت ئۆزىدىنلا تىلەشكە، ئىلاھ تائالاغلا يېلىنىشقا، ئۆزىنىڭ ئەقلىي ۋە جىسمانىي كۈچ - قۇۋۋىتىگە كۆرەنمەي، ئاجىزلىقىنى ئىلاھ نىڭ ئالدىدا ئېتىراپ قىلىشقا، ئىبادەتنى ئۇنىڭغا خالىس قىلىشقا، ئۇنىڭ ئۇلۇھىيەت سۈپىتىنى بىر دەپ تونۇشقا، ئۇنىڭ شېرىكى ياكى ئوخشىشى بولۇپ قېلىشىدىن ئۇنى پاك دەپ بىلىپ، قىيامەت كۈنىدە پەيغەمبەرلەر ۋە پەيغەمبەرلەرنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى، شېھىتلەر، تەقۋادار كىشىلەر بىلەن جەننەتلەردە بىللە بولۇشقا يەتكۈزىدىغان توغرا دىنغا باشلاپ قويۇشنى ئۆتۈنۈپ سوراش قاتارلىق نۇرغۇن مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. شۇنداقلا قىيامەت كۈنىدە ياخشى ئىش قىلغان ئادەملەر بىلەن بىللە بولۇش ئۈچۈن ياخشى ئىشلارنى قىلىشقا رىغبەتلەندۈرۈشنى، يەھۇدىي ۋە خرىستىئانلاردىن ئىبارەت ئازغۇنلۇق يولىدا ماڭغان كىشىلەر بىلەن قىيامەت كۈنى بىللە بولۇپ قالماسلىق ئۈچۈن يامان يوللاردىن ئاگاھلاندۇرۇشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

﴿ اُنْعَمْتَ ﴾ دېگەن سۆزدە "سەن ئىنئام قىلدىڭ" دەپ ئىنئام قىلىشنى ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالاغا خاس قىلىش،
﴿ وَلَا اَلْضَّالِّينَ ﴾ دېگەن سۆزدە ئازدۇرۇۋېتىشنى ئىنئام قىلىشنى ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە

قەدەر يەتتە بېرىلگەن رەددىيە توغرىسىدا

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ سەن ئىنئام قىلغانلارنىڭ يولىغا ﴾ باشلىغۇن ﴿ دېگەن ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە خاس قىلىش ۋە يەھۇدىيلارغا غەزەپ قىلغان زات ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەرنىڭ ﴾ دېگەن ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

ئىنئام قىلىشنى ئۆزىگە تائالا ﴿ غەزەپكە ئۇچراپ كەتكەنلەر ﴾ دەپ سۆزنى ئىگىسىز كەلتۈرگەنلىكى نېمە دېگەن يۈكسەك ماھىرىلىق - ھە!

(1) سۇرە مۇجادەلە 14 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) سۇرە كەھفى 17 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(3) سۇرە ئەئراڧ 186 - ئايەت.

(4) مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى قازا ۋە قەدەرنى ئىنكار قىلىدىغان، ئىراقتىن چىققان بىر تائىپە.

(5) سۇرە بەقەرە 10 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

اللہ تائالا مۇنداق دەيدۇ: ﴿دليليردا ئەگرىلىك بار (يەنى گۇمراھلىققا مايىل) كىشىلەر پىتنە قوزغاش ۋە ئۆز رايى بويىچە مەنە بېرىش ئۈچۈن، مۇتەشەببھ ئايەتلەرگە ئەگىشىدۇ (يەنى مۇتەشەببھ ئايەتلەرنى ئۆز نەپسى خاھىشى بويىچە چۈشەندۈرىدۇ)﴾⁽¹⁾.

اللہ تائالاغا شۈكرى قۇرئاندا ھەقىقەتتىن چەتنىگەن كىشىلەر ئىزدەيدىغان دەلىل - پاكىتلار يوق. چۈنكى، قۇرئان ھەق بىلەن باتىلنى، توغرا يول بىلەن ئازغۇنلۇق يولنى ئايرىش ئۈچۈن چۈشۈرۈلگەن. قۇرئاندا بىر - بىرىگە زىت كېلىدىغان ئايەتلەرمۇ يوقتۇر. چۈنكى، ئۇ ھەممە ئىشنى ھېكمەت بىلەن قىلغۇچى، بارلىق مەۋجۇداتلار تەرىپىدىن مەدھىيە ئوقۇلىدىغان اللہ تەرىپىدىن چۈشۈرۈلگەندۇر.

سۈرە "فاتىھە" ئوقۇلۇپ بولغاندا "ئامىن" دېيىش توغرىسىدا

سۈرە "فاتىھە" نى ئۆزى ئوقۇماي باشقىلارنىڭ ئوقىغىنىنى ئاڭلىغان كىشىنىڭ "فاتىھە" نىڭ ئاخىرىدا "ئامىن" دېيىشى مۇستەھەبتۇر. "ئامىن" دېگەننىڭ مەنىسى تىلەك - مەقسەتلىرىمىزنى ئىجابەت قىلغىن دېگەنلىكتۇر. "فاتىھە" نىڭ ئاخىرىدا "ئامىن" دېيىشنىڭ مۇستەھەب ئىكەنلىكىنىڭ دەلىلى ئىمام ئەھمەد، ئەبۇداۋۇد ۋە تىرمىزى قاتارلىقلارنىڭ ۋائىل ئىبنى ھەجەردىن رىۋايەت قىلغان ھەدىسىدۇر. ئۇ مۇنداق دېدى: مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ نى ئوقۇپ بولۇپ، سوزۇپ "ئامىن" دېگەنلىكىنى ئاڭلىدىم. يەنە بىر ھەدىستە «"ئامىن" دېگەندە ئاۋازىنى يۇقىرى كۆتۈرۈپ دېدى» دېيىلگەن.

ئەبۇھۇرەيرە: پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ نى ئوقۇسا، بىرىنچى سەپتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ يىنىدىكى كىشى ئاڭلىغۇدەك قىلىپ "ئامىن" نى ئۇنلۇك دەپتتى، دەيدۇ. "ئامىن" دېگەن ئاۋاز بىلەن مەسچىت تىترەپ كېتەتتى، دېگەنلەرمۇ بار⁽²⁾.
بىلال رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: ئى اللہ نىڭ پەيغەمبىرى! "ئامىن" نى مەندىن بۇرۇن دەۋالىمىغىن، دېگەنلىكىمۇ رىۋايەت قىلىنغان.

ئەبۇنەسرەل قۇشەيرى، ھەسەن ۋە جەئفەر سادىق قاتارلىقلارنىڭ "ئامىن" دېگەندە سۆز ئىچىدىكى "م" نى ئىككى قېتىم ئوقۇغانلىقىنى دەلىل كەلتۈردى.

نامازنىڭ سىرتىدىكى ئادەملەرگە "ئامىن" نى دېيىش مۇستەھەبتۇر. ناماز ئوقۇغان كىشىگە ئۇ كىشى مەيلى يالغۇز ناماز ئوقۇغان بولسۇن، ياكى ئىمام بولسۇن. ۋە ياكى ئىمامغا ئىقتىدا قىلىپ ناماز ئوقۇغان بولسۇن "ئامىن" نى دېيىش سۈننەتتۇر. بۇنىڭ دەلىلى ئەبۇھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن رىۋايەت قىلغان تۆۋەندىكى ھەدىسىدۇر: «ئىمام "ئامىن" دېسە، سىلەرمۇ "ئامىن" دەڭلار. بىر كىشىنىڭ "ئامىن" دېگەنلىكى پەرىشتىلەرنىڭ "ئامىن" دېگەنلىكىگە ئۇدۇل كەلسە ئۇ كىشىنىڭ ئىلگىرى قىلغان گۇناھلىرى كەچۈرۈلىدۇ».

ئىمام مۇسلىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «بىرىڭلار نامازدا "ئامىن" دېسە، پەرىشتىلەر ئاسماندا "ئامىن" دېسە، ئىككىسىنىڭ بىرىنىڭ "ئامىن" دېگەنلىكى

(1) سۈرە ئال ئىبران 7 - ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

(2) ھەنەفىي ۋە مالىكىي مەزھەبىدە "ئامىن" نى ئىچىدە دەيدۇ. بۇلارنىڭ دەلىلى ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ: ئىمام ئىچىدە دەيدىغان تۆت نەرسە بار؛ ئەنئۇنۇ بىللاھى مەنەشەيتانەر رەجىم، بىسىللاھىر رەھمانىر رەھىم، ئامىن ۋە رەببەنا لەكەلەھەمدۇ قاتارلىقلار، دېگەن سۆزدۇر. شۇڭا بۇ توغرىلۇق مۇسۇلمانلار ئىچىدە زىددىيەتلىشىشنىڭ ياكى ئۆز ئارا كەمسىتىشنىڭ ھاجىتى يوق. ت.

يەنە بىرىنىڭ «ئامىن» دېگەنلىكىگە ئۇدۇل كەلسە، «ئامىن» دېگەنلىك بىلەن ئۇ كىشىنىڭ ئىلگىرى قىلغان گۇناھلىرى كەچۈرۈلىدۇ». ئۇنىڭ «ئامىن» دېگەنلىكى پەرىشتىلەرنىڭ «ئامىن» دېگەنلىكىگە ئۇدۇل كەلسە دېگەنلىك «ئامىن» دېگەن ۋاقىت ئۇدۇل ياكى ئىجابەت قىلىنىشتا ۋە ياكى ئىخلاس بىلەن دېيىشتە ئۇدۇل كەلسە، دېگەنلىكتۇر.

ئىمام مۇسلىم كىتابىدا ئەبۇمۇسانىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلىدۇ: «ئىمام ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾

دېسە، سىلەر «ئامىن» دەڭلار، اللە سىلەرنىڭ تىلەكلىرىڭلارنى ئىجابەت قىلىدۇ».

ئىمام ترمىزى: «ئامىن» دېگەننىڭ مەنىسى بىزنىڭ ئۈمىدىمىزنى يەردە قويىمىساڭ دېگەنلىك

بولىدۇ، دەيدۇ. شۇنداقلا كۆپ ساندىكى ئالىملار ئۇنىڭ مەنىسىنى: ئى اللە! بىزنىڭ تىلەك -

مەقسەتلىرىمىزنى ئىجابەت قىلغىن! دېگەنلىك بولىدۇ، دەيدۇ.

اللە تائالانىڭ مەرھەمىتى بىلەن سۈرە فاتھەنىڭ تەپسىرى تۈگىدى.